

DANIEL ARTIČEK

SVETOST ATEIZMA

DRUGA DOPOLNJENA IZDAJA

DANIEL ARTIČEK

SVETOST ATEIZMA

Druga dopolnjena izdaja

2015

Naslov dela: SVETOST ATEIZMA
Druga dopolnjena izdaja

Avtor: Daniel Artiček

Lektoriranje: Izvirno besedilo avtorja

Založba: samozaložba

Vrsta: Elektronska publikacija (PDF)

Leto izida: februar 2015

Oblikovanje in
tehnična priprava: Daniel Artiček ml.

Naslovnica: »Faraonska mačka«, Lili Garbajs,
olje na platnu.
Slika je v lasti družine Žerjav.

Publikacija je objavljena
na spletnih naslovih: <https://www.facebook.com/ateizem>
<http://www.ateisti.si/index.html>
<http://www.nuk.uni-lj.si/>
<http://svarog.nuk.uni-lj.si/Prijava.aspx>

Vse pravice pridržane.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

141.45(0.034.2)

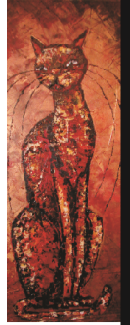
316.75(0.034.2)

ARTIČEK, Daniel, 1933-

Svetost ateizma [Elektronski vir] / Daniel Artiček. - 2. dopolnjena izd. -
El. knjiga. - Kamnik : samozal., 2015

ISBN 978-961-93470-7-2 (pdf)

277817600

KAZALO:

Predgovor	9
Navodilo za branje	13
Razdelitev duš	14
Nekoč sem zapisal	15
Komu je to pisanje namenjeno	17
Iskanje svetosti	21
Svetost nesvetega	27
Vprašanje duše	39
Temelji verujočega ateizma	45
Kaj je At. In kaj je B. At.?	51
Kultura in verujoči ateizem	53
Moje dojemanje religije	57
Iskanje smisla	63
Potrošništvo, dobiček in religije	75
Ljubi Bog, kaj bo z nami?	85
Hierarhija in ikonografija	89
Pet svetosti verujočega ateizma	95
Spoznanja	97
Razmišljam namesto vas	99
Smerokazi in mejniki	107
PS.:	113

ATEIZEM, TO NI NIČ!

**ALI PA JE OSOVRAŽENA IDEOLOGIJA
IZ ČASOV KOMUNIZMA,
KI SE JE NERADI
SPOMINJAMO.**

BITI ATEIST, NI DOVOLJ.

**BITI SAMO PROTI TEIZMU
NE VODI NIKAMOR.
SODOBNI ATEISTI IMAMO SVOJO VERO,
KI JE UNIVERZALNA IN OSEBNA.**

**MI NE GOJIMO KULTA
»OGNJA IN MEČA« ZA VSE,
KI DRUGAČE MISLIJO.**

KOT ATEIST

**SI SUHA VEJA NA DREVESU,
KI NE RASTE IN NIČ NE RODI,
DOKLER NE SPOZNAŠ
ŠIRINE IDEJE O VERSKI SVOBODI.**

POTEM JE VSE DRUGAČE.

PRAVI ATEIST

**POSTANEŠ,
KO SI USTVARIŠ SVOJEGA
OSEBNEGA BOGA.**

**ŠELE TAKRAT POSTANEŠ
B. AT, VERUJOČI ATEIST.**

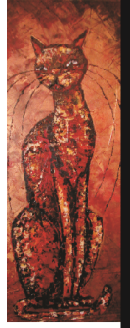
**S TEM STOPIŠ OB BOK VSEM VERUJOČIM
IN ODPRE SE TI
VESOLJE RELIGIJ IN VERNIKOV.**

SI ENAK MED ENAKIMI.

**ALI JE VSE RES,
KAR BOM NAPISAL V TEM SESTAVKU,
ME PRAV MALO SKRBI.**

**JAZ VERJAMEM, DA JE
IN
TO JE MOJA VERA.**

PREDGOVOR

Knjiga Svetost ateizma avtorja Daniela Artička je svojevrsten pogled na današnjo družbeno situacijo, predvsem versko problematiko. Dejstvo je, da je na svetu vedno več ljudi, ki se ne opredeljujejo za nobeno religijo, versko ločino ali ideologijo. Knjiga to dejstvo analizira in pojasnjuje z opisom vpliva politične situacije, raznih cerkva, starih verovanj in ideoloških smernic.

Besedo ateizem postavlja v povsem nove okvire, predvsem s tezo, da je prisoten že skozi vso človeško zgodovino. Preden se lotite branja te knjige, zavrzite vašo dosedanjo definicijo besede ateizem, saj si jo avtor razlaga na povsem drug način.

Med svetosti ateizma vpleta tudi filozofijo, da je Sonce naše najvišje božanstvo, o čemer je podrobneje pisal že v knjigi Sonce je bog vseh bogov.

Knjiga Svetost ateizma je nastala na podlagi intenzivnega avtorjevega razmišljanja in vrednotenja pojavov v današnji družbi. Za to ima kot srečen in preskrbljen upokojenec veliko (morda celo preveč) časa. Udobno upokojsko življenje ima zagotovo velik vpliv na avtorjeva stališča, opisana v knjigi.

Pomemben vpliv ima verjetno tudi dejstvo, da je bil avtor rojen v krščanski družini, a se je kljub temu že zelo mlad včlanil v Zvezo komunistov in je bil v času komunizma politično precej dejaven. V svojem življenju je videl in doživel veliko stvari, zdaj, ko se je upokojil, pa je končno našel čas, da stopi korak nazaj in na vse pogleda z bolj objektivnega vidika. Njegove ugotovitve so precej zanimive. Uspelo mu je potegniti vzporednice med razvojem demokracije in informacijske družbe ter porastom ateizma. Ugotavlja

tudi kakšna mentaliteta vlada med ljudmi v današnji konformistični in informacijski družbi.

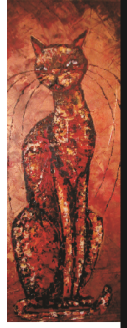
Knjiga se v bistvu dotika vseh ideoloških deviacij v današnji družbi, obenem pa navaja zmote prejšnjih sistemov, uveljavljenih religij in propadlih ideologij.

Gre torej za filozofsko knjigo, napisano na intelektualnem nivoju, ki bi morala biti obvezno čtivo vsakogar, ki si želi biti čimbolj razgledan na področju religioznih in družbenih vprašanj. Primerna je tudi za mlajše generacije, saj je knjiga sprejemljiva in lahko berljiva ter jih spodbuja k razmišljanju o družbi, ki jo bodo sami krojili, ko bodo odrasli. Daniel Artiček se tudi v tej knjigi drži svojega sloga, in ostane poln humorja ter tako z včasih sarkastičnim karikiranjem določenih situacij zabava bralca, a mu obenem predaja neko sporočilo.

Živimo namreč v času, ko ljudje ne dovolijo, da bi drugi manipulirali z njihovimi mislimi (čeprav jim to v veliki meri ne uspeva) in si zato želijo sami oblikovati stališča do perečih družbenih vprašanj. Ob tem pa se ne zavedajo, da je skoraj vsaka informacija, ki jo prejmejo od medijev, zmanipulirana. Ta knjiga jim omogoča malce drugačen, svež, neobičajen pogled na družbo, predvsem z verskega stališča, obenem pa bralca ne zavaja. Pusti mu živeti in plavati v njegovem svetu z osebnim bogom in vsem, kar mu je sveto.

Ker gre za avtorjeva osebna razmišljanja, je pisanje seveda subjektivno, a bralcu ne vsiljuje stališč, ki jih zagovarja, temveč ga spodbudi k nadaljnjemu razmišljanju.

Druga, dopolnjena izdaja je še lažje berljiva, pripoved je sproščena, misli razumljive in ima vse možnosti, da jo bodo mnogi bralci sprejeli za svojo. Še posebej utegne biti zanimiva za študente.

Knjiga nedvomno širi obzorja, zagotovo pa vsak človek stremi k čim večji razgledanosti.

Jan Artiček, 23 let

Študent drame in kreativnega pisanja
na Royal Holloway, University of London.

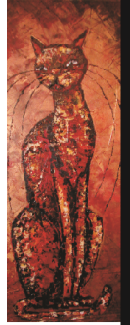
MI

**SE NERADI PROGLAŠAMO ZA ATEISTE,
KER IMA PAČ VSAK SVOJO VERO V SEBI.**

**PROGLAŠAJO NAS VERSKI NESTRPNEŽI,
KI NE PRENESEJO OB SEBI NIKOGAR,
KI BI VEROVAL V KAR KOLI DRUGAČNEGA
OD NJIHOVE VERE.**

**AMPAK MI SMO ZANESLJIVO TUKAJ
IN POVSOD IN NISMO ODVISNI
OD RAZUMEVANJA NESTRPNEŽEV.**

V TEM JE NAŠA MOČ!

NAVODILO ZA BRANJE

Vljudno prosim, da pri branju upoštevate:

To je delovni osnutek nečesa, ki je še nedodelano. Namenjen je popravljanju, črtanju, dopolnjevanju, raztrganju in drugim oblikam sodelovanja. Ne bo vam pa uspelo negiranje, je preveč resnično.

Berite s svinčnikom v eni roki, v drugi roki pa hladno pivo, da vam kri ne zavre. Dajte si duška in dopišite svoje misli, zablode ali kletvice. Grehi so vam že vnaprej oproščeni.

Upoštevajte, da je to osebna izpoved starega sekretarja, ki ni prepisoval seminarških in diplomskih nalog od slavnih avtorjev in zato tudi ne morem navajati virov svojih misli. Vse je vzeto iz moje sive buče, ki ni avtorsko zaščitena.

Zato to delo ne prenese, ne vzdrži, nobene primerjave s čimer koli, ker ni pisano po nobenem modelu. Ne uporabljam nobenih tujk, strokovnih izrazov, ker jih ne poznam in ne citiram nobenih avtorjev, ker se po nikomer nisem zgledoval. Nimam ne učitelja ne vzornika. Sem popoln samorastnik in nisem okužen z zmotami tujih genijev.

Ostanite mirni, potrpite, nasmehnite se in vzdržite do konca, morda se vas bo pa kaj dotaknilo. To mi sporočite, da zapišem vašo misel in jo dodam v knjigo, pod vašim imenom. Saj pravijo, da več ljudi več ve. Mar ni res?

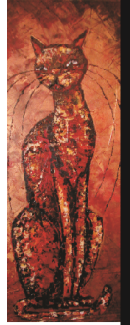
S polnim spoštovanjem,

Daniel Artiček, avtor

Vse duše na planetu zemlja lahko razdelimo na štiri skupine:

- A. **VERUJOČI**, so tisti, ki verjamejo vse kar jim njihova religija pove. Od svojih bogov ne zahtevajo nobenih pojasnil. Nič več jih ne zanima. Njim bogovi urejajo življenje.
- B. **NEVERUJOČI**, neverni Tomaži, ki nenehno postavljajo vprašanja in iščejo razlaganje že razloženega. To so verujoči ateisti, ki si sami postavljajo bogove, jih zamenjujejo in iščejo nove.
- C. **MISLECI**, ki si nenehno izmišljajo nove teorije in nove metode in nič ne naredijo za razumevanje sveta. Prepričani so, da so si svet izmislili oni, sicer ga ne bi bilo.
- D. **NIHILISTI**, zanikalci vsega, kar obstoji. Vse je izmišljeno, tudi zid v katerega se zaletijo, ker jih sploh ni in zidu tudi ni pa še glave, ki jih boli, tudi ni. To je koš za smeti ali greznica človekovega razuma.

Nekoč sem zapisal:

SONCE JE BOG VSEH BOGOV

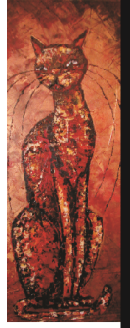
To je treba razumeti tako, da SONCE s svojo neskončno močjo tako odločilno vpliva na naše življenje, da ga častimo po božje, čeprav vemo, da ni bog.

Če priznavamo, da je SONCE ustvarilo vse kar na Zemlji raste, hodi, plava ali leta in je vse minljivo, potem so minljivi tudi vsi bogovi, ki si jih je človeštvo ustvarilo, da veruje vanje. Umrejo skupaj s svojimi verniki. Le SONCE ostane, čeprav ga nihče več ne časti po božje.

Da je naš bog SONCE razsodnik na tretji stopnji, zoper njegova dejanja ni mogoča pritožba in je dokončna, je pa kljub temu jasno dušam vseh štirih skupin, ki pa se, razumljivo, s tem ne strinjajo.

Nič novega ne odkrivam, le svoje misli razpredam pred vami, s čimer hočem povedati, da imamo tudi nepoklicani in neposvečeni, svoje misli in svojo dušo.

KOMU JE TO PISANJE NAMENJENO?

Če velja pregovor, da je bog najprej sebi brado ustvaril, potem naj velja, da sem to knjigo napisal predvsem zase. Morda tudi za to, ker ne vem, če bo zanimala kogarkoli drugega. Ljudje se s temi vprašanji ne ukvarjajo radi.

Ob pisanju sem se spraševal, koliko ljudi podobno razmišlja kot jaz, oziroma ima podobne težave kot jaz. Pri tem seveda mislim na težave z mislimi, z neodgovorjenimi vprašanji o veri, brez vernikov, ateistov, komunistov, o verskih skrajnejših in bogastvom cerkva, ki se odevajo v zlato. Ne zanimajo me religije, zanimajo me ljudje, ki niso v nobeni religiji, in tudi ne sprejemajo ateističnih ideologij. Nočejo biti ne eno ne drugo. Zato so izpostavljeni pritiskom in preziru. Že sama oznaka z »ateist« ima negativen prizvok, je zaničevalen in velja celo kot kletvica. S tem se jih zabija v tla kot družbeno nadlogo. Zanje sem napisal to knjigo. Spraševal sem se, koliko je takšnih ljudi, ki niso ali nočejo biti ne na tej ne na drugi strani? Ugotovitev me je šokirala. Nisem mogel verjeti! Podatek je bil objavljen v verskem tisku. Kar okrog 70% odraslega prebivalstva se ne opredeljuje jasno za to ali drugo stran. Zanje je vprašanje verovanja manj pomembno vprašanje. Seveda to niso vsi neverniki in tudi ne ateisti. Kaj pa so? Vidite, to ste vi, to ste moji verniki. Tudi če se z ničemer, kar je napisano, ne boste strinjali, ste na moji strani, ker našega stvarnika preprosto ne morete zatajiti. Izpod božjega neba smo se odcepili, sedaj pa imamo nad seboj pravo nebo. Vanj ni treba verovati, ono je resnično, saj nas vsak trenutek obsipa s svojimi dobrotami, od sonca na plaži do debelega žleda na drevju. Kdor tudi v to ne verjame, mu ni pomoči.

Odgovor je torej:

Ker sem jo napisal predvsem zase, sem bil z njo zadovoljen. Rekel sem si: »Tole je pa v redu!« Torej lahko gremo naprej. V enakem položaju kot si ti, so vsi starejši iz prejšnjih režimov po vseh bivših socialističnih državah. To pa so tako večina aktivnega prebivalstva, kot tudi upokojenci. Ateistično vzgojo imajo v sebi, čeprav se z njo niso strinjali. Njim želim povedati, da niso relikv iz preteklosti, temveč ljudje z dušo in vero v moč narave. Mednje spada pretežni del mladine, ki se navdušuje nad potrošniškimi dobrinami in se za duhovno vzgojo sploh ne zanima. Častijo enodnevne bogove na zabavni in športni sceni in si sploh ne postavljajo vprašanj o verovanju. Za sedaj so sami sebi zadostni, ker še ne vedo, da bodo nekoč od njih zahtevali pokorščino enemu samemu bogu. Takrat bodo iskali izhod v vseh smereh, vendar ga bodo našli samo v B.At., o katerem ne vedo ničesar. Zanje je to napisano, kajti mladi so po vsem svetu enaki. Mnogi se skrivajo v anonimnosti ali celo v ilegali, ker ne upajo pokazati svojega svetlega obraza. Morda bodo prvo resnico o sebi in o tem svetu našli prav na teh straneh. Tega se veselim!

NE BOJIM SE

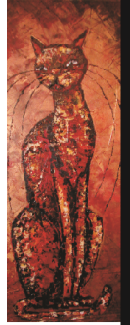
ZA MLADE IN ZA NJIHOVE ŠE MLAJŠE.

ONI SI BODO ŽE SVET UREDILI PO SVOJE,
ČE JIM BOMO OMOGOČILI,
DA SE RODIJO IN PREŽIVIJO.

ZA TO PA BO TREBA V NAŠIH GENERACIJAH
ŠE VELIKO POSTORITI.

TEGA ME JE PA STRAH!

ISKANJE SVETOSTI

Karkoli si pač POD SVETOSTJO predstavljate, je za nekoga napačno. To ni ne definicija, ne pojem in še manj predmet, ali nekaj nesramno materialnega, kar bi se lahko našlo pod drevesom ali morda na zaprašenih knjižnih policah. Morda je nekoliko podobno duhovnemu ričetu, ampak za takšno sklepanje je še prezgodaj, ker še ni dozorela ne v loncu in ne v moji glavi. Kaj naj napišem o duhovni hrani, če je pa po svetu toliko lačnih, ki jim je edina duhovna misel, kako priti do hrane. Vse drugo je brez predmetno. Še posebno za nas, ki smo vsega preobjedeni. Tudi svetosti, tako, da sploh ne vemo več, kaj je še sveto.

Vendar se s tisto milijardo revežev ne nameravam ukvarjati. To bi bilo nesmiselno početje, ki se ne bi nikoli končalo in končni rezultat bi bil enak začetku, le da bi morda na koncu bilo še kakšnih sto milijonov več lačnih ljudi. Jaz se namreč kar naprej redim, čeprav skrbno pazim na pravo kombinacijo hrane. Uporabljam tisto dieto, po kateri lahko ješ kolikor te je volja, samo mesa, kruha in krompirja skupaj ne. Lahko pa ješ meso in solato ali pa mleko in kruh. Stvar namreč deluje le, če vsako jutro stopiš na tehtnico, ki pokaže isto, sicer previsoko številko, ampak napredek je vendarle viden. Lanske hlače lahko oblečem tudi letos, kar je božansko.

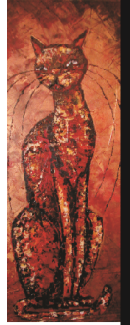
Kljub temu sem v hudi krizi. Moja velika napaka je v tem, da zelo rad berem. Ja, berem vse povprek, tudi reklame, ki jih je pisemski nabiralnik vsako jutro poln. Vse prelistam, kakšno stvar tudi preberem. Če slučajno kaj izpustim, pa me žena opozori na velike popuste za izdelke, ki jih nikoli ne bom potreboval. S tem pa še ni rečeno, da jih ne bomo kupili, saj so tako poceni, da se res izplača. Toda med to jutranjo grmado čtiva so tudi časopisi, brez katerih ni zajtrka. Nič ne spravim vase, če nimam pred sabo vsaj pet kričečih naslovov in deset na novo odkritih afer. Zajtrk nima pravega okusa,

nekako osladen je. Če je začinjen s krvjo, bombami in lakoto ali po možnosti kakšno strašno nesrečo, potem zajtrk kar sam zdrsi po grlu in sreča je popolna. Včasih, pred davnimi časi je zajtrk pridrvel tudi po grlu navzgor in naravnost ven, na zrak, ker mu je bilo spodaj pregrdo. Sedaj teh težav nimam več, dobro sem se utrdil in lahko preberem vse brez nevarnosti, da bi se kaj prilepilo name. Vendar se sprašujem, kako globoko je svet pokvarjen, če se mu tuja prelita kri ne gnusi, ali se ga sploh ne dotakne.

Imam grdo navado, da poleg časopisja preberem tudi kakšno knjigo. Ne kar vsako, temveč, takšne, ki jih drugi ljudje označujejo za zgrešene, pretežke ali povsem nenormalne. Takšnih knjig pa je toliko, da si zmeden. Vse so svete, pomembne in vse prinašajo odrešitev sveta. Samo odločiti se moraš, komu boš pomagal reševati svet, saj je od tega odvisno, za kako norega te bodo ljudje razglasili.

Vidite, tuj se začnejo moje težave. Prebral sem mnogo takih knjig in nad vsemi sem bil navdušen, češ, to je tisto pravo, tako morajo stvari potekati. Takšna je popolna in sveta resnica o svetu in ljudeh. Kako, da se tega nisem prej spomnil? In tako naprej do naslednje knjige. Nisem jih prešteval in res ne vem, koliko sem jih prebral, vsekakor pa obupno premalo. Najbrž se boste strinjali, da ni najvažnejše koliko sem jih prebral, ampak koliko sem jih razumel. S tem že namigujete, da sem cepec, ki ničesar ne razume. Naj bi raje drva cepil, bi bilo vsaj kaj koristi! S tem pa se odločno ne strinjam. Jaz sem v življenju nacepil mnogo drv, ne samo zase, tudi za druge, in dobro vem, kako drvarji razmišljajo in govorijo. To so prav pametni ljudje in od njih se človek lahko marsičesa nauči. Zato vam lahko zatrdim, da sem sam tiste knjige kar dobro razumel, morda res malo po domače, ali kot pravijo, po zdravi kmečki pameti, saj s tem res nisem nikoli imel težav. To poudarjam zato, da se bo vedelo, da imamo tudi drvarji pravico do svojega mišljenja.

Poznam mnogo ljudi, ki so prebrali kakšno sveto knjigo, saj jih tržišče ponuja v izobilju, in tujo svetost sprejeli za svojo. Drugače povedano, od navdušenja so prestopili v drugo vero, najpogosteje azijsko. Potem se jim je zavozlalo, saj nova vera in naš kulturni sistem nista hodila z roko v roki. Sedaj niso ne tič ne miš, predvsem so pa razočarani, ker tudi tuja religija išče samo denar. Duhovnost je le reklamna parola.

Morda niste vedeli, da knjige lahko obležijo v želodcu, se pomešajo in ti povzročijo prebavne težave. Seveda se da to povedati tudi lepše, kot npr., da se misli v glavi pomešajo iz česar dobimo bodisi zmešane ideje ali pa zmešanega človeka, ideologa. Ideologi pa so zelo nevarna bitja. Idilično mirno ljudstvo so sposobni v hipu razdeliti in spreti med seboj. Izzovejo celo vojne spopade in prelivanje krvi med najboljšimi sosedi. Potem pa se skrijejo in govorijo, da niso tako mislil. In njim naj bi postavljali spomenike slave ali jih proglašali za svetnike. Mislim, da se to tudi bogovom gabi. Toda tudi bogovi so različni. Eni so odločno na strani ubijalcev, drugi pa jih obsojajo. Nobenega boga pa nikoli ni na strani žrtev. Žrtve so nepomembne, pomembnejša je svetost orožja. O tem berem vsak dan na prvih straneh časopisov in me je groza..

Tako sem s svojimi problemi zaprt v delovni kabinet in lahko počnem karkoli mi pride na pamet. Tu se izgubljam, nihče mi ne pokaže prave smeri. Kogarkoli kaj vprašam, pogleda v tla in odhiti naprej, saj bo žena huda, če pride prepozno domov. Zato sem se odločil, da začnem pisati - zapisovati svoje misli in spoznanja. Pišem zelo počasi, zato imam med eno in drugo črko dovolj časa za premišljevanje in za natančno izražanje misli, ki me včasih celo zabavajo. Zgodi pa se tudi, da iz tega nastane knjiga, kot je tale.

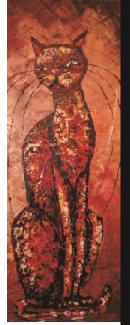
O svetostih At in o At samem bo kar nekaj razmišljanja, vendar se ne ustrašite vnaprej. Moj namen je prav v tem, da premagamo strah pred

neznanim in da se tudi mi, ki mislimo enako grešno in bogokletno, ne pustimo zaničevati ali obmetavati s pasjimi iztrebki.

Porajajo se mi vprašanja, zakaj naša civilizacija ni že davno proglasila za svete nekaterih stvari, ki so nedvomno najsvetejše, kot npr.:

- ∞ Sonce, od katerega je odvisno vse življenje na zemlji in bo tako tudi vse do konca sveta, je nekoč že bilo najvišje božanstvo, pa so ga pregnali v pozabo, to je samo nebesno telo.
- ∞ Narava in okolje na zemlji, ki je edino, saj drugo ne obstoji, pa ga tako brezvestno uničujemo, vse v svojo škodo. Mar ni okolje, ki nam daje življenje, nekaj najsvetejšega? Kdo si je izmislil, da je okolje, narava, naša lastnina s katero lahko počnemo kar hočemo? Kot svinje v koruzi. Skrb za okolje mora postati religija, ki bo določala način življenja in preživetja.
- ∞ Vsak otrok je nosilec življenja in civilizacije, vendar z njim manipuliramo kot s surovino za svoje sebične cilje. Ali otroke sploh pripravljamo na življenje pod soncem? Ne, pripravljamo jih za služenje dobičku. Otroci se morajo rojevati za življenje, ne za slučajno preživetje po logiki dobička.
- ∞ Nove bogove ali božanstva, ki jih prinaša civilizacija, čeprav niso božji, zaradi njihove moči častimo po božje, saj smo od njih odvisni. Zakaj ljudje ne bi imeli pravice častiti po božje, kar imajo najraje., to se pravi svoje, osebne bogove. Zakaj ne bi smelo biti sveto tudi tisto, kar vidimo in občutimo ter častimo po božje, čeprav vemo, da po kriterijih standardnih religij ni bog ali svetnik. Ali smemo narediti korak izven tega starega okvirja in vanj prinesiti novo sliko? Le kdo nam to brani!
- ∞ Zakaj si B.At. ne bi smel postaviti svojih meril za svetost? Kdo sploh lahko odloča o tem, kaj je sveto in kaj ni? Vseh 33.500

religij si sme častiti svoje svetosti, zakaj si ravno B. At tega ne bi smel privoščiti? Mi kdo lahko odgovori na to vprašanje?

SVETOST JE V NAS SAMIH ALI PA JE NI. TO JE ENERGIJA ČAŠČENJA NAM DRAGIH LJUDI ALI NJIHOVIH DEJANJ. ČE V NIČEMER NE VIDIMO NIČ SVETEGA ALI V SEBI NIMAMO VERE V NOBENEGA BOGA, SMO SAMO SUHA DEBLA, KI SE KOTALIJO PO HRIBU NAVZDOL. MORDA JIH PA VODA NOSI V NESKONČNI OCEAN. SMO MED SMETMI.

Naj poudarim še dejstvo, da so se pred mojimi očmi štirikrat zamenjali vsi bogovi, seveda zaradi hotenj novih in novih oblasti. Vsakič nam je bilo rečeno, da bo bolje, ker prejšnjih oblastnikov ni več. Pa je bilo boljše, toda kakor za koga. Po treh menjavah bogov na mojem malem nebu, naj popolnoma in slepo zaupam četrtim bogovom, ki pljuvajo po vseh prejšnjih in tudi po meni. Že žena mi očita, da sem pretmast za današnje čase, ker se nočem preleviti, ali menjati barvo. Vem, da ima prav! Ampak, jaz raje iščem svojo pot in našel sem jo. Kje drugje kot v naravi sami. Skušam jo ne samo občudovati, ampak tudi razumeti. To mi je odprlo nov svet, ki je svetel, sončen in topel, zato bi ga rad delil z vami.

S temi predpostavkami preberite to knjigo, lažje boste vzdržali do konca in morda celo posumili, da ni čisto nesmiselna. S tem se izpostavljate nevarnosti, da boste naleteli na enake misli in vprašanja,

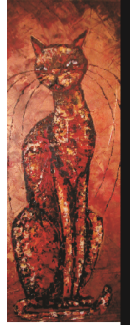
kakršna tarejo mene in tudi vas, pa tega niti ne veste. Lahko pa zamahnete z levo roko in izdihnete svoj »piš me uh« in ste potolaženi. V tem primeru ste skoraj že na moji strani. Čez čas boste morali priznati, da vam že dolgo diham za ovratnik, pa tega niste vedeli, niti čutili. Morda boste vzdihnili:

»No, ja, saj to pa ni tako daleč od resnice!«

In odleglo vam bo.

Vsem takim in podobnim želim eno lepo DOBRO JUTRO!

**ČE BO KOMU USPELO DOKAZATI,
DA NAŠ STVARNIK SONCE, NI NAJMOČNEJŠI,
DA SMO LJUDJE MOČNEJŠI OD NJEGA,
GA BOMO ČASTILI KOT PRAVEGA BOGA.**

SVETOST NESVETEGA

Naslov prve knjige je bil SVETOST ATEIZMA, kar je nesramno bogokletno. Točno se ve, kaj je sveto in kaj je nesveto, torej ateistično. Točno se tudi ve, kateri ljudje trdijo eno in kateri drugo. Skoraj povsem jasno je, kateri so verni, pa ne samo verni, temveč pravoverni in prav tako se ve, kdo so odpadniki, brezbožci, ki delajo sramoto in zmedo na našem ljubem zelenem planetu. O tem se vodijo skrbno sestavljeni sezname. Nanje se kaže s prstom, če imajo srečo. Lahko pa tudi gnijejo v kehi ali pa kar pod zemljo, kar je dolga stoletja bila najbolj uporabljana metoda prepričevanja nevernikov.

Ve se tudi, kar učijo že tisočletja, da je zemljico ustvaril bog in tudi vse, kar je na njej. Ve se pa tudi, da so vselej obstajali nekakšni neverni Tomaži (pozor, zaradi tega je bil svetnik in morda prvi verujoči ateist), ki vsega tega niso verjeli in so zastavljali bogokletna vprašanja o bogu, o nastanku zemlje in vesolja in o vsem, kar se na zemlji pojavlja. Ti ljudje so vselej kalili bistre vode nebes in zemlje, baje so bili povezani s hudičem in zato so jih in jih še zaničujejo, proglašajo za brezbožnike, hudobce in manj vredne ljudi. Med temi sem se znašel tudi jaz in to predvsem zato, ker sem postavljal neumna vprašanja in ker me niso mogli prepričati ne eni ne drugi. Pri vseh je nekaj manjkalo in potem sem začel taka vprašanja postavljati tudi sam sebi. Dokler sem drvaril, sem bil še kar miren, ker me je težko delo izmозgalo in sem razmišljal samo še o hladnem pivu in mehkem kavču. Ko pa smo centralno kurjavo posodobili, predelali na zemeljski plin in mi ni bilo več treba skrbeti za kurjavo, sem lahko ves čas poležaval na kavču in srkal ledeno hladno pivo. Posledica tega je bila, da sem se lepo zredil, postal sem vzoren potrošnik in ker sem bil vsega sit, sem začel razmišljati, ali sem že v nebesih, ali si to zaslužim in ali naj poslušam tiste, ki trdijo, da je vse to zabloda, da je to najnižja stopnja zavedanja in da se je treba vsemu odreči in iti nazaj

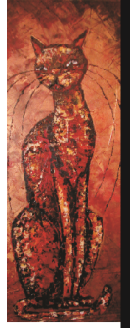

na vejo k svojim prednikom. Ker preveč trošim in ne hodim k maši, sem proglašen za materialista, kar je skoraj enako teroristu ali pa že kar zločincu.

S temi in mnogimi drugimi trditvami se seveda sploh ne strinjam. Zato podajam svoja gledanja na stvari. S poudarkom na »svoja gledanja«, kar pomeni, da s tem ne želim nikogar obremenjevati, ker so to pač samo misli starega sekretarja. Ne sklicujem se na avtorje znanstvenih knjig, ki so o teh stvareh pisali, ker ne želim z nikomer polemizirati. Za to nisem dovolj usposobljen in prebral sem premalo knjig. Mnogo pametnega in norega pa sem prebral v dnevnem časopisju ali videl na televiziji, zato obstaja možnost, da se bo kakšen avtor prepoznal v besedilu. Toda to ni citat in za avtorja sploh ne vem, pa tudi časopisa se ne spomnim, ker ne delam nobenih izvlečkov ali zapiskov. Vse takole bolj na pamet in po spominu, ki že uspešno peša. Zato ne more biti nikakršne zamere ali očitkov, da sem komu kaj ukradel.

Pomembno pojasnilo: Religij ne poznam in jih komaj ločim med seboj. VSELEJ, KO GOVORIM O RELIGIJI, MISLIM NA VSE RELIGIJE, NE NA ENO SAMO. Kot veste pa jih je zelo veliko. V nekem verskem glasilu sem našel podatek, da je v registru religij, ki ga vodijo nekje na Floridi, vpisanih preko 33.000 verovanj. Seveda ima vsako verovanje svoje bogove in svoje verske obrede. Če rešujete križanke, ste že davno obupali nad neskončnim številom grških, egiptovskih ali indijskih bogov. Nisem jih proučeval in z njimi ne polemiziram. Religije ocenjujem zgolj po njihovem delovanju v našem skupnem življenjskem prostoru.

Tolikšno število verovanj nakazuje na to, da se z razvojem demokracije ustvarjajo ugodni pogoji za nastajanje novih in novih verovanj. To ni pogodu obstoječim velikim religijam, zato stalno pozivajo k strogemu upoštevanju njihovih verskih pravil. To pomeni težnjo k discipliniranju vernikov, kar pa se ne obnese. Demokracija po levi in desni prehiteva stroge verske zahteve in vedno več ljudi išče

duhovno zadoščenje zunaj verskega ščita. To so ubežniki, izobčenci, sprti s cerkvijo, nevzgojeni v strogem verskem duhu in občasni ali pravi ateisti. Zato se demokracija kaže kot najresnejša nasprotnica verskega dogmatizma. Še več, demokracija legalno omogoča, da vsakdo svoje duhovne potrebe tolmači in doživlja po svoje. Komur nič ne ustreza, ustanovi svojo versko ločino, pobira prispevke ali izgubljenim dušam odvzame kar vse premoženje i izgine neznanu kam. Takšni primeri so pogosti in mečejo slabo luč na poštene verujoče. Vendar to ni ateizem, to je kriminal. Zato to niso verske ločine, temveč kriminalne združbe, katerih edini namen je kraja denarja naivnim vernikom.

**ŠIROKA DEMOKRACIJA JE NAJBOLJŠE NARAVNO
OKOLJE ZA RAST PREVARANTSKEGA IN
IZPRIJENEGA VERNIŠTVA, NAJPOGOSTEJE
SEKTAŠTVA, KI NIMA NIČ SKUPNEGA Z VERUJOČIMI
LJUDMI. SKRIVA SE TUDI ZA ATEIZMOM (TUDI
B.AT) Z NAMENOM, DA GA OSRAMOTI.**

Ker vse religije trdijo, da je ateizem hudičevo delo, s tem le priznavajo medsebojno povezanost in kažejo na to, da je ateizem samo druga plat medalje. Pri medaljah je težko ločiti, katera stran je prednja in katera zadnja. Sta pa neločljivi. To ni negacija čaščenja obeh strani, temveč , ampak opozorilo, da ima vsaka medalja tudi drugo stran, drugo plat.

Sodobni ateizem, to je B.At. ali verujoči ateizem, se kaže kot najbolj množična globalna religija, ki se ne ozira na druge religije, ne na rase, ne na starost in spol in seveda ne na kontinente, države ali politične režime. B.Ateizem je povsod enak, le da še ni našel oblike združevanja in povezovanja, ker ga obstoječe religiozne in tudi oblastvene strukture potiskajo na obrobje družbe. Verujočega ateizma B.At. se bojijo kot hudič križa in ga tudi proglašajo za hudičevo delo. Ne brez razloga.

Sodobni ateizem (B.At.) prav tako odklanja ateistično ideologijo komunizma, ki je odpravila svobodo verovanja in vero razglašala za družbeno zlo. To je prav gotovo ena od velikih zmot pri obravnavanju človekovega duha. Še vedno mi ni jasno, kaj je imel v mislih veliki mislec revolucije, ko je dejal, da je religija strup-opij za delavski razred. No, vsaj moči religije se je zavedal. Ne verjamem pa, da se je zavedal, da človek ni brezdušno bitje, sestavljeno samo iz mrtve materije.

Kdor vsaj malo pobrskaja po zapisani zgodovini, je lahko že davno ugotovil, da so davni narodi in civilizacije temeljile na čaščenju sonca kot najvišjega božanstva, ki jim je zagotavljalo vse potrebno na zemlji. Žrtvovali so mu svoje duše, svoje telo, pridelke in kri. To je bilo tisočletja pred našo komercialno vero in kulturo. Zapisano je tudi, da so že takrat poznali odpadnike, drugače misleče in nepokorne, ki so jih enostavno obglavili ali zažgali na grmadi. To prakso so osvojile skoraj vse kasnejše religije, ki jo izvajajo še na začetku tretjega tisočletja.

B.At. in materializem se močno razlikujeta.

Materializem je ideologija, ki priznava samo materijo kot osnovo življenja. Mi pa vemo, da je samo materija premalo. Na nivoju atomov

so vsa živa bitja sestavljena iz mrtve snovi. Da se povežejo in oživijo, je potrebno mnogo več kot še več mrtve materije. Potrebna je energija sonca, ki snovem da moč, da si toploto začnejo same proizvajati. Šele takrat mrtve snovi oživijo.

Moj pogled na nastanek življenja:

Neskončni vrsti elementov, snovi, spojin, enostavnih in zelo kompliciranih, je dalo življenje SONCE, ki že več milijard let daje energijo, svetlobo in toploto in jih meša med seboj. S tem je spočelo neskončne nize nastankov novih in novih snovi. Nekatere so ustvarile organske združbe, ki pa še niso imele znakov življenja, saj so razpadle nazaj na praelemente.

V neskončnem času, prostoru in energij, so lahko nastale snovi, ki so bile dovolj čvrste, da niso razpadle in izumrle. Šele ko so se spojili atomi v molekulo, ki je začela sama proizvajati toploto s tem, da je predelovala, kurila druge snovi, se je prižgal plamen življenja. Mrtva materija je dobila vir energije, torej dušo. To se je dogajalo več milijard let po vsem svetu in nesmiselno je iskati trenutek, kje in kdaj se je to zgodilo. Vsekakor se ni zgodilo slučajno, temveč milijardo-milijard krat, preden je takšna snov tudi obstala. Šele potem so se te snovi začele same deliti in razmnoževati. Na tej stopnji je nastalo življenje. Ni še končana milijarde let dolga doba NAVOLUCIJE in začela se je doba EVOLUCIJE, ki še traja.

Imamo torej dobo **NAVOLUCIJE**, v kateri so nastajale snovi z znaki življenja,

dobu EVOLUCIJE, v kateri se iz prve oblike življenja razvijejo vse ostale,

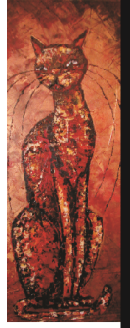
dobro ENDOLUCIJE, v kateri se bo življenje na planetu izpridilo in končalo, ker se ne bo sposobno prilagoditi novim pogojem življenja v uničeni naravi.

Podobnih klasifikacij je nešteto, tale je pa samo moja in je za mene edina razumljiva.

- iz prahu nastaneš – prižge se plamen – gori – ugasne – v prah. Da to razumeš, pa res ni treba biti filozof.

Človek s svojim delovanjem lahko veliko pripomore k hitrejšemu razvoju endolucije, vendar bo s tem uničil samo svojo civilizacijo. Življenje na zemlji pa bo uničilo sonce tako, kot ga je ustvarilo. Ne zavedamo se, da sonce določa pogoje za življenje na zemlji, ne življenje samo. Ko bodo pogoji na zemlji taki, da se jim življenje ne bo moglo več prilagoditi, se bo končalo. Vendar to ni bistveno za človeka, ker tako dolgo na zemlji sploh ne bo obstajal. Pogoji za njegovo življenje se bodo končali že mnogo prej. Morda tudi po njegovi zaslugi.

**EVOLUCIJA IMA SVOJO SMER, KI JO ČLOVEK NE
MORE SPREMINJATI, SAJ ZA TO NIMA NE MOČI IN
NE ČASA. S SVOJIM DELOVANJEM SAMO POSUŠI
VEJICE NA KATERIH SEDI, KI ODPADEJO, NE DA BI
SPREMENILE SMER RAZVOJA.**

V bistvu je povsem nesmiselno razpravljati o nastanku sveta in življenja v njem, ker vsi, torej znanstveniki in verski teoretiki lahko samo verjamejo ali verujejo v resnico, ki jo pozna naš čas. Ta pa se spreminja z nami vred in z novimi, vedno revolucionarnimi odkritji, ki jih ne bo nikoli konec. Končne resnice o nastanku in koncu življenja ne bomo nikoli poznali, ker sta oba izven našega časa in izven našega doživetja. Vse je samo ugibanje. Verjamemo, da je sonce ustvarilo življenje na zemlji, zato mu lahko pripišemo

PRVO SVETOST VERUJOČEGA ATEIZMA.

Vendar je povsem jasno, da je svet EN SAM IN DRUGEGA SVETA NIMAMO. Človek lahko premaguje gravitacijo in druge fizične energije, ne more pa premagovati časa in prostora, ker za to nima tehnologije, saj po vesolju ne more potovati s hitrostjo svetlobe. Tudi to je ugibanje, torej vera.

Zato se At. od materializma loči po verovanju, da je materija živa, če ima DUŠO. Duše ne pojmuje kot verske ali dodane lastnosti, temveč kot naraven vir energije, ki materiji daje življenje in jo torej ima vsako živo bitje. Duše torej ni izumil človek, temveč je prirojena duša iz njega naredila človeka. Duša je torej proizvod narave, njenega razvoja in energije, ki jo daje sonce. V to resnico ni možno ne dvomiti niti je spreminjati, saj je po dosedanjem doživetju večna.

Ker je vir vseh energij na zemlji Sonce, je vera v Sonce več kot materializem. Moč sonca je enosmerna in ji nobenih povratnih informacij ali dejanj ni možno dati. Trojnost bivanja je zakonitost, ki deluje kot gravitacija. Samo v eno smer.

Staro, klasično pojmovanje ateizma temelji na zavračanju verovanja v boga. To pa ni bistvo ateizma. Moje pojmovanje ateizma je:

ATEIZEM ŽE PO SVOJEM NASTANKU NI NEGACIJA RELIGIJE, AMPAK NJENA ZRCALNA SLIKA.« TEIZEM IN ATEIZEM HODITA VEDNO Z ROKO V ROKI. PRVI NE OBSTAJA BREZ DRUGEGA, STA DEL ISTE CELOTE. STA KOT KOVANEC ALI MEDALJA, KI IMA VEDNO TUDI NASPROTNO STRAN IN SE GA DRŽI. VZPOREDNO Z VERO SE VSELEJ IN POVSOD RAZVIJA TUDI NEVERA, KI SE JO PROGLAŠA ZA AT. TO JE NARAVNA ZAKONITOST.

Ateizem je otrok teizma, sicer nezaželen, ampak tukaj je.

Z rojstvom smo vsi enako ateistično religiozni, ker verujemo edino v svojega stvarnika. Ta pa je bog za vernike in bog sonce za nevernike. Ob rojstvu človeku religijo vcepi okolje, v katerem odrasča, zato nima možnosti izbire. To naredi šele, ko odraste. Če ga okolje izloči, najde svojo religijo edino v B.At., ki je zavetišče vseh oddaljenih od religij.

Vse religije proizvajajo svoje ateiste kot naravni razvoj ravnotežja. Črno – belo, akcija-reakcija, jin – jang, dan – noč, dobro - slabo, akcija - reakcija. To pomeni, da je B.At. kompatibilen z vsemi religijami, saj iz njih izhaja in ob njih združuje vse, ki so se osvobodili strogih cerkvenih spon. Ker ne razvija svoje antireligiozne ideologije, je sprejemljiv za množice omajane v veri, katere koli poznane religije..

Poznamo B.At. krščanstva, B.At. islama, B.At. judovstva, B.At. vseh vzhodnjaških in drugih verovanj, ki jih radi označujemo s poganstvom. Njihovi B.At. so stari toliko kot verovanja sama.

Zato B.At. ni nova ideologija. B.At. ne razvijajo svojih ideologij, ker za to ni potrebe. Svojo religijo iz katere izhajajo, tolmačijo in doživljajo na drugačen način. Imamo torej zelo veliko B.At.-ov, ki so vsak drugačne barve, tako kot so različne njihove religije.

Nihče še ni poskusil vseh B.At. združiti in poenotiti. To bi lahko že pomenilo vsiljevanje nove ideologije, kar pa vsi B.At. zavračamo. Zadovoljimo se z naslednjo mislijo:

Vse religije imajo svoje barve, torej imajo tudi njihovi At. iste barve. Vseh religij ni možno združiti, ker se med seboj izključujejo. Možno pa je združevati njihove ateizme. Če barve vseh ateizmov združimo, predstavljajo celoten sončni spekter, ki vselej daje belo barvo. To je naravna barva sonca.

**ZATO BO AT., KI BO ZDRUŽEVAL VSE OSTALE AT.
MORAL BITI BELE BARVE. LE TAKO BO
PREDSTAVLJAL VSE, KI SE BODO RAVNALI PO
SKUPNIH NAČELIH SVETOVNEGA B.AT. TOREJ
ZDRUŽENI V SONCU OD ROJSTVA NAPREJ.**

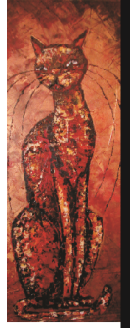
At. kot druga plat teizma je po vsem svetu enako zapostavljen in neorganiziran. Verujoči At. – B.At, dvigujemo na višjo stopnjo duhovnosti, ker verovanja ne zanika, temveč postavlja svoje verovanje ob bok teizmu in ga dviguje na stopnjo svetovne vere, enakovredne vsem drugim verovanjem. Pa saj je to samo po sebi razumljivo;

**TEIZEM ČLOVEŠTVO DELI IN RAZDVAJA, VERUJOČI
ATEIZEM PA GA POVEZUJE IN ZDRUŽUJE.**

V tem je
DRUGA SVETOST VERUJOČEGA ATEIZMA.

**KOT ATEIST IN PRIVRŽENEC B.AT. SI SVOBODEN
VERNIK, KI LAHKO PO BOŽJE ČASTIŠ TUDI NARAVO,
KI TE OBDAJA IN VERJAMEŠ, DA JE TVOJE
ŽIVLJENJE POVSEM ODVISNO OD MOČI SONCA.
ZATO GA ČASTIŠ KOT BOGA, ČEPRAV VEŠ, DA NI
BOG. VEČJE SVOBODE VEROVANJA TI NE DOPUŠČA
NOBENA VERA NA ZEMLJI.**

Povsod je prisotna delitev na LEVE in DESNE. Ta delitev je naravna, ker je med njima vez, ki onemogoča razdvajanje. Obsojeni sta na skupno življenje.

Na svetu je neskončen niz ali paleta strank, skupin, klubov, barv, sekcij, religij, ideologij itd. VSE pa se na koncu vendarle opredeljujejo kot leve ali desne. Če se B.At. pripisuje vloga levice, je to samo po sebi umevno in to vlogo mora tudi odigrati. Vsaka delitev na leve in desne je dokončna, ker je naravna. Vse druge delitve so folklornega značaja.

B.AT. SE NI TREBA BORITI ZA VLOGO LEVICE, ON JE LEVICA PO NARAVNI POTI. ZATO LAHKO LEVICO ZDRUŽUJE NA DEMOKRATIČNI NAČIN, NE MORE PA POSTAVLJATI ENOUMNEGA MODELA, KER JE TO PREŽIVELA OBLIKA DELOVANJA STRANK.

VPRAŠANJE DUŠE

Pravoveren vernik si ne zastavlja vprašanja, kaj je duša. Za ateista se ve, on duše nima, ali jo ima pa je pokvarjena. Naša ugotovitev je, da DUŠA ni verska kategorija. Duša je naravna energija, ki je nastala skupaj z življenjem, neskončno mnogo pred nastankom katere koli religije. Drugače povedano; duša je energija, ki je mrtvim snovem dala življenje. Lahko rečemo tudi obratno; Ko mrtve snovi zaživijo, naredijo dušo.

Vse religije si najprej podredijo človekovo dušo, da lahko z njim manipulirajo. Tiste, ki na to ne pristanejo, se kaznuje z ognjem in mečem, se jih izobči in če preživijo, so proglašeni za ateiste, brezbožnike, celo brezdušnike, kar jih skoraj enači z živalmi. S tem se tudi zanika, da bi živali imele dušo. To pa je strašna zmeta. Vsaj na mačko ali psička bi se spomnili pa bi videli, kako izrazite in različne duše imata.

Trgovanje z dušami

Nekatere posvečene skupine ljudi lahko odločajo, ali imaš dušo ali ne. Lahko jo imaš, pa ni prava, lahko jo dobiš, če si priden, ali pa ti jo odvzamejo, če si poreden. Ali lahko živiš brez duše? Grozijo ti, da brez duše ne moreš živeti (seveda ne, ker so ga ubili). Kdo sploh lahko odloča o tvoji duši, če ne moreš ti sam? To pa je najtežje. Človek pogosto ni zadovoljen s svojo dušo. Najraje bi jo kar zamenjal za drugo, da bi bil podoben nekemu drugemu, ali da bi lahko zmožel stvari, ki jih drugi ne zmorejo. Razočaran pride do spoznanja, da svoje duše pač ne more zamenjati. Lahko jo v veliki meri spremeni, nikakor

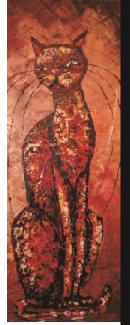
pa se je ne more odreči. Drži se ga do konca življenja in takrat začne prositi svojega stvarnika, naj mu dušo pusti še nekaj časa, ker dobro ve, da bo potem, ko mu jo bo odvzel, samo še kup atomov, vesoljni prah.

Torej duša pomeni življenje, ne pa verske opredelitve. Vezana je na življenje, živo bitje, na plamen življenja.

Kaj sploh je duša, če to nisi ti?

Dušo sestavljajo vse žive energije, ki jih izžareva plamen življenja. To so toplota, moč gibanja, govor, vonj, sluh, vid, okus, misli, čustva, spomini, ljubezen, sovraštvo, hrabrost, strah, bolečina, lakomnost, zahrbtnost, skopuštvost, pohlep, radodarnost, nežnost, zavist, jeza, bes, umetniško ustvarjanje, humor, šport, skrb za naraščaj, skrb za preživetje, nagon po razmnoževanju, dom, avto, denar, verovanje, politično prepričanje, razum, talent, pijančevanje, hazard, in parjenje vse vprek. Prav gotovo pa še tisoč stvari, ki jih nismo našteali. To so žive energije, ki jih lahko zaznavamo, vidimo njih delovanje in moč. Nekatero lahko celo merimo in usmerjamo. Vsekakor pa vsaka od njih zaznamuje celotno človekovo osebnost in jo vodi skozi življenje. Zato ljudje niso med seboj enaki, niti dva nista enaka.

Vsaka aktivnost se kaže v obliki energije, ki jo človek izžareva. Lahko tudi rečemo, da je za vsako delovanje potrebna energija, ki jo duši daje telo. Izžareva pa različne stvari zelo različno, zato niti dve duši nista enaki in tudi dva človeka nista enaka. Vsako bitje ima svojo dušo, ki je neponovljiva, kar še posebej prihaja do izraza pri višje razvitih bitjih. Človek pa je vendar najvišje razvito bitje, saj zna uničiti vse okrog sebe in sebe samega. Tako norih duš v naravi ni.

Da je telo generator živih energij spoznamo ob velikih naporih, ko telo pregori, ker porabi več energije, kot je (atomske generator) lahko proizvede. Nasprotno se telo zalije z zalogami maščobe, če je ne porabi toliko, kot je požremo. Vsako bitje je atomske reaktor v katerem potekajo procesi spajanja ali razpadanja atomov, ob katerih se sprošča toplota s katero se ustvarja moč življenja.

Za primer:

Kamen nima duše, ker je mrtva snov.

Drevo, ki raste nad kamnom pa ima svojo dušo, ker se rodi, živi, raste, se razmnožuje in odmre. Za svoje življenje potrebuje energijo sonca, vodo in zrak.

Opica na drevesu ima zelo razvito dušo, ker je topla, se giblje, hrani, misli, čuti in razmnožuje.

Človek, lovec, turist, ki strelja na opico, pa duše nima, oziroma jo ima, ampak zelo pokvarjeno, ker ubija bitje, ki mu ne služi za preživetje, ker nastopa kot potrošnik.

Telesa živih bitij so sestavljena iz mrtvih snovi kot so voda, kalcij, ogljik, magnezij, železo in drugi elementi, ki pa nič ne pomenijo, če nimajo energetskega vira, ki jim daje toploto, gibanje, hrano in razmnoževanje. To iz mrtvih snovi stori plamen življenja, ki se prenaša z žive snovi na mrtvo, ki jo oživi. To je spočetje, torej je duša od tega trenutka naprej. Telo je generator, ki deluje na nivoju atomov in molekul, tako kot ob nastanku življenja. Ta proces še vedno traja v vsem živem svetu.

Svojega generatorja energij se spomnimo v trenutkih okvare, ko nas ne more več oskrbovati z energijami. Takrat gremo k mehaniku v beli halji, da popravi sistem za pridobivanje energije in potem je zopet vse v redu. Človek z zavestjo usmerja porabo energije. Vso razpoložljivo energijo lahko usmeri v en sam cilj, npr. v športu, glasbi, umetnosti, v

ljubezni. Povsem iztrošen mora počakati, da se mu napolnijo baterije, kot pravimo. V pohlepu po vedno višjih rezultatih človek ugotavlja, da je njegovo telo njegov najšibkejši člen. Pomaga si s pospeševalci goriva (poživila, droge, alkohol), kar ga lahko tudi uniči. Telo pregori in odmre. Plamen življenja ugasne.

Duša je torej skupek energij, ki jih izžareva živo bitje. Te energije ugasnejo, ko ugasne telo, z njim ugasne tudi duša. To je naraven krog, ki pa je v celoti odvisen od energij sonca. Hvala mu!

Predstavljajmo si svečo, ki je mrtva snov. Ko ji dodamo plamen, zagori in daje toploto in svetlobo. Ko snov izgori, ugasne tudi plamenček in vse je zopet mrtva snov.

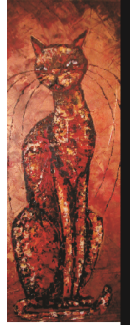
Duša je torej veliko več kot so možgani, vera in nevera. Zato B.At. duše ne priznava kot verske kategorije, temveč kot naravno energijo, ki jo dobi vsako bitje ob svojem spočetju, ker je sestavni del in osnovni pogoj za obstoj živega bitja. Plamen življenja se prenaša iz življenja na novo življenje s spočetjem, ki zagori, če dobi dovolj energije, sicer ugasne in je zopet mrtva snov.

Lahko povemo še drugače: *Duša je sinergija vseh živih energij vsakega živega bitja.*

To je

TRETJA SVETOST VERUJOČEGA ATEIZMA.

In kaj je v duši božjega, če je duša res samo energija? Božjega ni nič, vse je naravno, rezultat naravnega razvoja. Ima pa duša veliko prostora za misli, čustva, ki se razvijajo v kakršno koli verovanje. Verovanje lahko prevzame dominantno vlogo duše, ker je tudi verovanje energija. Ta energija je lahko tudi tako močna, da človeka pogubi. Kot vsaka druga pretirana dejavnost.

Kdaj človek dobi dušo? Odkar se ljudje zavedajo sami sebe, se ukvarjajo s tem vprašanjem. Različne religije imajo zelo različna pojmovanja. B.At. pa verjamemo, da človek dobi dušo ob spočetju. Takrat se namreč prižge plamenček življenja, čeprav šele na nivoju celice, ki je večja od atoma. Samo združitev M + Ž celic (jajčece in semenčice) daje novo življenje. Celici sami zase ne moreta obstati in odmreta. V tej novi celici je njegov genetski zapis (program razvoja telesa in duše) in po tem programu raste, se razvija in živi. In umre. Prednika sta telesu dala plamenček, ki gori do smrti. Vse, kar kasneje stlačimo v dušo, je rezultat naših hotenj, interesov, navad ali celo prisile. In v vsem tem ni nič božjega. Božje postane šele znanje o veri, ki ga je duša sprejela. Če se človek – oseba s tem znanjem zadovolji, je zvest in pošten vernik. Če v to znanje dvomi in išče nove razlage ali dokaze, postaja nevernik, odpadnik, ateist, ki naj ne bi imel pravice druženja in povezovanja z enako mislečimi. Odreka se mu celo duša, ker nekdo hoče, da bo nova duša točno po njegovih merilih živela in delala zanj. Ob takih mislih me popade bes, kaj vse si upajo razne ideologije. Vzamejo si pravico za popolno manipulacijo s človekom za svoj dobiček.

Ugotovitev: Človek ima dušo, ki ni verska pridobitev, temveč mu jo daje njegov stvarnik, to je Sonce, ki je življenje ustvarilo, ga neguje in ohranja z neskončnimi energijami v času in prostoru in ima vsak trenutek odločilno moč nad človekom in življenjem. Plamen življenja se prižge, živi omejeno dolgo in ugasne, odmre. Vsa živa bitja skrbno prenašajo plamen življenja svoje vrste na nove rodove in s tem zagotavljajo razvoj vrste. Tam, kjer se prenos prekine, vrsta izumre. Nihče se svojemu stvarniku ne more odreči, čeprav ni nujno, da se z njim strinja. Toda to je povsem nesmiselno, ker je zakon vesolja enosmeren, kot je trojnost bivanja. Soncu je vseeno kaj si mislimo o njem. To je simbolično rečeno.

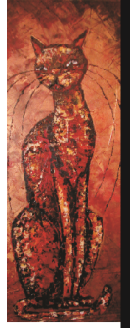
Naj bralca ne moti, da ne obravnavam vprašanja duše pri drugih živih bitjih, torej živalih in rastlinah. O tem je bilo že zelo veliko

povedanega na drugih mestih. Naj si dovolim pripombo, da o njihovih dušah vem samo to, da jih imajo in morda še to, da zanesljivo niso deljene na verne in na ateistične, ali leve in desne. Živali so pametnejše in za to ne trošijo svoje energije.

**ČLOVEK JE S SVOJIM POHLEPOM PO DOBIČKU
NAJVEČJI IZTREBLJEVALEC ŽIVALSKIH IN
RASTLINSKIH VRST.
NA KONCU BO OSTAL SAM KOT POPOLN GOSPODAR
SVETOVNEGA NIČA. SEVEDA BO TUDI SAM POSTAL
NIČ. IN TO BO DOSEŽENO OB NJEGOVI NAJVIŠJI
STOPNJI RAZVOJA. UF, KAKŠEN USPEH
CIVILIZACIJE!!!**

**SEKS JE LE TEHNOLOGIJA PRIŽIGANJA PLAMENA
ŽIVLJENJA, KI SE ZGODI SAMO V TRENUTKU
ZDRUŽITVE M+Ž CELICE. V VSEH JEZIKIH
OBSTAJA IZRAZ »KRESNITI, UPALITI, VŽGATI« IN
NESKONČNO DRUGIH POJMOV, KI VSI POMENIJO
ISTO. NIČ, NIČESAR NE HODI PO SVETU, KI NE BI
BILO TAKO SPOČETO. PRIŽGANO S PLAMENOM
ŽIVLJENJA.**

TEMELJI VERUJOČEGA ATEIZMA

Ker B.At. ni ideologija, ki bi se je naučili in jo izvajali na plečih pokornih nevernikov, temveč odraža svobodo duha vsakega posameznika in se lahko razvija le v pogojih demokracije, poskušajmo najti skupne temelje vseh B.At., ki se razvijajo v zelo različnih okoliščinah po svetu:

1. Osnova B.At. ni v zanikanju boga niti v zanikanju verovanja, temveč v spoštovanju vseh oblik verovanja, ki obstajajo med ljudmi. Temeljna pravica posameznika v civiliziranem svetu je tudi pravica do lastne ali drugačne vere, do osebnega boga ali božanstva. Zato B.At. povsem odklanja delitev ljudi na pravo – in nepravo verne. Nepravovernih ni, to je samo oznaka za diskvalifikacijo drugače verujoči, vključno z B.At.
2. Pojem prave in neprave vere so vse religije v zgodovini silno kruto izrabljale, saj so v svoja sveta pisanja zapisali, da je samo ena (njihova) vera prava, vse druge pa je treba zatreti z ognjem in mečem. Odtod neskončne verske vojne, ki še vedno trajajo. Žrtev teh vojn še nihče ni preštel, ker žrtve sploh ne štejejo. Štejejo samo preživeli, torej tisti, ki so se veri pokorili. Torej se je treba boriti za življenje, da lahko svobodno verujemo.
3. Ateizem, ki si ga je prisvojil komunizem, in ga uporabil za vzpodbujanje vojne proti veri, je naravno propadel, ker ni slonel na B.At. kot veri, temveč na ateizmu kot popolni negaciji vere. Zanikal in prepovedal je celo človekovo dušo, za nadomestilo mu je dal svojo ideologijo. To pa ni združljivo z

svobodno in demokratično mislečo dušo verujočih ateistov, ki enako odklanja komunistično in teistično tiranijo nad človekom. Nosilec vsega je človek, ki je minljiv.

4. B.At. katere koli vere in prav tako svetovni B.At. ne potrebuje vojne za pridobivanje novih vernikov. Verniki prihajajo sami, ker se z vojskujočimi se cerkvami ne strinjajo. Pri vstopu v B.At. se jim ni treba odpovedati veri, v kateri so bili vzgojeni. Odpovedo se samo cerkvi, ki jih je izkoriščala, razočarala ali izobčila. B.At. za njih predstavlja varno streho, pod katero bo spoštovan takšen kot je. Kot pripadniki B.At. ste svoboden vernik izven organiziranih cerkva. Večje svobode ne priznava nobena vera.
5. Temelj B.At. je spoznanje, da so vsa božanstva in vse religije na svetu in v vseh časih plod človekovega genija, ki je ustvaril in še nenehno ustvarja nove religije, nove ideologije in išče samega sebe v njih. Vse misli, kot tudi religije in ideologije se v nekem času porodijo, razvijejo, oslabijo in v drugem času odmrejo. Tako kot vse živo na tem svetu. Nosilec misli je človek, ki je tudi minljiv.
6. B.At. ni verovanje v NIČ, ali verovanje v svet brezboštva. B.At. je VEROVANJE V MOČ NARAVE, NA VRHU KATERE JE SONCE S TAKO VELIKO MOČJO, DA GA ČASTIMO PO BOŽJE, ČEPRAV NI BOG. Zato ima B.At. tudi svoje svete in absolutno veljavne temelje, ki mu dajejo svetost. Nič v naravi in v umu ni močnejšega in bolj jasnega od njih.
7. B.At. je globalna religija, ki združuje vse ateizme na vseh kontinentih, vseh rasah, vseh režimih in vsakega posameznika. Zato je B.At. streha za brezdomce po veri in misli. Beli (ali

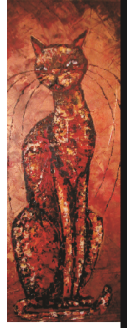

verujoči) Ateizem pa je združba podobno mislečih o življenju in stvarstvu.

8. B.At. se ni treba učiti. Ko človek odraste, se sam odloči zanj. Zato smatramo, da je popolna indoktrinacija otrok z verskimi programi veliko nenaravno in nedemokratsko dejanje. Otrok nima možnosti izbire, ne more se braniti in ni seznanjen s svetom tisočerih religij. Zato mora biti vzgoja splošna in univerzalna. Otrok mora biti usposobljen, da se odloči po svoji vesti. Zato so verske šole največje kovačnice bodočih pripadnikov ateizma, ker se jim upre pokorščina in enoumje, zato svoj prostor najdejo v demokratičnem B.At.
9. Verska ikonografija daje deželam, narodom in mestom poseben kulturni pečat. Njih zgodovinski pomniki govorijo o kulturah in verovanjih, ki so že davno izumrli. B.At. se bori za ohranjanje teh pomnikov in ikonografije, ker bogatijo zakladnico človekove ustvarjalnosti. B.At. to zakladnico visoko cenijo, ker jih neposredno in materialno podpira v prepričanju, da je vse ustvaril človekov genij, ki ga je ustvarila narava v svojem razvoju. Nič ni bilo svetu dano v gotovi obliki in za vse čase. Vse se spreminja. Staro odmira, novo nastaja. Človekova duša pa je gonilna sila napredka.
10. B.At. je sad demokratizacije in njen največji zagovornik. Od svojih pripadnikov ne zahteva pokorščine in discipline. Najsvetejši je demokratičen odnos do soljudi vseh ras in verovanj ter odnos do življenjskega okolja, katerega najvišja moč je njegov stvarnik, sonce. Verujoči in neverujoči se temu ne morejo odreči. To je naravni zakon, tako kot gravitacija. Ne moremo se upreti njegovi moči, skušamo jo samo koristiti v svoje dobro.

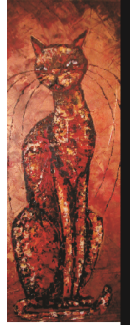
11. B.At. nima svoje posebne organizacije in hierarhije. Deluje v vseh obstoječih državnih in društvenih organizacijah. Predvsem pa ne deluje po modelu ideoloških strank. Svojih pripadnikov namreč nikoli ne povprašuje po ideološki pripadnosti. Tudi gospodarska, finančna in komunikacijska vprašanja rešuje preko obstoječih družbenih modelov in zakonov. V celoti pa se zavzema za razvoj informacijske družbe, ki bo religija naslednjih stoletij.
12. Razvijajoča se informacijska družba ne bo brezbožna, bo pa temeljila na ateističnih temeljih. Združevala bo vse teistično in ateistično misleče in se bo vračala k temeljem materialnega in duhovnega razvoja sveta, ki pa ni enostranski in ni samo religiozen.
13. Znanost in tehnologija bosta svet še naprej spreminjala do stopnje samouničenja. Toda stvarnik sonce bo življenje obnovil, vendar v drugi obliki in v drugem času, ki sedanjim ljudem ne bosta dosegljiva.
14. Vse je minljivo. Religije in ideologije so živa snov, ki se rodi, odraste, živi različno dolgo, ostari in odmre. Z njo pa tudi vsi bogovi, ki jih je častila po božje. Misli preživijo svoj čas samo, če imajo naravno sposobnost prilagajanja času, prostoru in družbi. Zato se je civilizacija razvila do sedanje stopnje in se bo še naprej, do naravnega konca.
15. At. kot komunistična ideologija je preživel svoje krvavo obdobje in je na poti izumrtja. Vendar ima preveč pripadnikov, ki hočejo njegovo preobrazbo na višjo stopnjo duhovnosti s povsem drugačno vsebino in obliko. B.At. ni ideologija komunizma in ne njegov dedič, temveč vera v moč in edinstvenost narave, ki nam omogoča življenje. Imenovanje kot »Ateizem« ohranja zato, da se ga ne more uvrščati med

sekte, ker verovanje, ki združuje VSE OMAJANE V VERI, ne more biti sekta ene same vere. B.At je verovanje nad vsemi verovanji.

16. B.At. je odprta družba, v kateri lahko vsakdo razvija svoje poglede in spoznanja o svetu in življenju. Če bo komu uspelo dokazati, da naš stvarnik sonce ni najmočnejši, da smo ljudje močnejši od njega, ga bomo častili kot pravega boga.

KAJ JE At. in kaj je B.At.

O At., ateizmu kot filozofiji ne bomo razpravljali, saj je vse znano, tisočkrat napisano in prav tolikokrat zanikano. Ve pa se, da je komunizem grobo izkoristil ateizem za svoj boj proti vsem oblikam teizma. Ljudi omajane v veri, si je podredil kot svoje vojščake in jih postavil v bojne vrste proti vsem oblikam teizma. Bojna črta je bila ostro potegnjena in vsaka prekoračitev je pomenila kaznovanje. Najpogosteje likvidacijo. To so počeli na obeh straneh črte... v imenu boga in v imenu neboga.

Nikoli ne bo znano število žrtev tega norega početja.

B.At. je drugače orientirana. Ateizem sprejema kot zrcalno sliko teizma. Torej kot nasprotno stran medalje ali kovanca. Vsak teizem rodi svoj ateizem, eden brez drugega ne moreta obstajati, ker le oba skupaj tvorita celoto, ki se imenuje verovanje. Zato se verujoči ateizem ne bori proti teizmu, temveč ga sprejema kot svojo obratno podobo. To mu daje naravno pravico do obstoja in do svobodne izbire svojega, osebnega božanstva. Torej to ni verovanje v nič, temveč verovanje v svoja osebna božanstva, ki niti niso božja po teističnih kriterijih. Izhaja iz dejstva, da ima človek pravico verovati v drugačna božanstva in da zato ne more biti izločen iz družbe in proglašen za manjvredno, obrobno bitje.

Ker je ateizem proglašen za naravnega sovražnika verovanja, se postavlja vprašanje smisla besedo »ateizem« uporabiti za njegovo negacijo. Dediščina ateizma kot orodja komunizma je težka in nečastna.

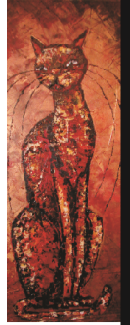
Pa vendar, ker se dotikamo verskih vprašanj, bi vsako, *popolnoma* vsako gibanje ali aktivnost, bila takoj proglašena za sektaštvo. Še ena trapasta sekta več, bi bila povsem odveč in brez koristi.

Če teizmu priznavamo prvo plat medalje, potem drugo plat medalje ne moremo imenovati drugače kot ateizem. Ta druga plat ni več naravni sovražnik prve plati, temveč njena druga stran, ki je enako pomembna, enakopravna, enako vredna in enako bleščeča. Ena stran ne more biti manj vredna kot druga, ker le obe skupaj tvorita naravno celoto. Zato bi bilo drugačno imenovanje povsem zgrešeno, tako, kot je zgrešena dosedanja praksa. Obe strani se ne ločujeta, temveč naravno povezujeta.

**KER TEIZEM
SVET DELI NA NEŠTETO VEROVANJ,
LAHKO B.AT PREVZEMA VLOGO POVEZOVALCA
ATEIZMOV VSEH RELIGIJ,
KER SE LE TI MED SEBOJ NE RAZLIKUJEJO
IN NE IZKLJUČUJEJO.**

Če je to nora zamisel, potem se svetu slabo piše.

**VEROVANJE V NIČ JE LAHKO TUDI VERA,
VENDAR ZELO VERJETNO ZMOTNA,
SAJ SI »BOŽJEGA NIČA«
NEKAKO ŠE NE MOREMO PREDSTAVLJATI.**

KULTURA IN VERUJOČI ATEIZEM

V vsej zgodovini so kulturi dajali ideološki pečat. V diktatorskih režimih je bila kultura celo izvajalec diktatorjeve ideologije. Vse ideološko zasnovane kulture so propadle. Ohranili so se stebri prave kulture, izražene v umetniških delih. Tej kulturi so pogosto pripisovali brezbožnost in ateizem in jo s tem potiskali iz družbe, njene nosilce pa zažigali na grmadah.

Vse religije razvijajo svoj model kulture. Poleg njih živijo tudi nereligiozne kulture, ki niso B.At. se pa izogibajo cerkvenim vplivom. Tako imamo v vsej zgodovini na vsakem prostoru več kultur, ki se dopolnjujejo ali pa tudi izključujejo.

V vsakem prostoru in času se vzporedno z versko razvija tudi B.At. kultura. Za ateistično kulturo jo proglašajo zato, ker se ne pusti podrediti in služiti cerkvi in njenim hotenjem. Taka kultura hrepeni po demokratizaciji ustvarjanja in vselej predstavlja drugo plat eno kulturnega sistema (druga plat medalje). Zato je bila v vseh sistemih v nemilosti, njene nosilce pa so sežigali na grmadah kot najhujše sovražnike boga. Po tisočletjih grmade še gorijo.

Ker B.At. ni vera v nič, temveč vera v najvišjo in največjo moč narave, kot je sonce, čemur se ne more odreči nobeno bitje na zemlji, lahko ateistično usmerjeni ljudje živijo v sožitju z vsemi religijami in razvijajo kulturo, ki je sprejemljiva tudi za verujoče.

Vsa verska središča, kot so krščanske cerkve, muslimanske džamije, templji, pagode, itd., ki s svojimi obredi in ikonografijo predstavljajo pomembne kulturne dogodke, so mesto zbiranja in ogleda tudi za vse

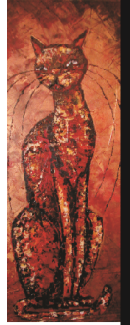
B.At. usmerjene, ker so to mesta srečevanja vseh kulturnih ljudi in ne samo vernikov. Medsebojno izključevanje ima ideološki predznak in ni združljivo z verovanjem.

Mnogi verski objekti so postali prvorazredne turistične zanimivosti. Obiskuje jih na milijone turistov, ki ne vstopajo z verskimi nameni, temveč iz spoštovanja do kulturne vrednosti. Cerkev to izkoristi za pobiranje vstopnine, kar je povsem normalno. Po načelu, da nič ni sveto, kar ima ceno, se s tem objektu odvzame dih svetosti in postane objekt za pridobivanje dohodka. To pa je v interesu vseh verovanj.

To je čudovito. Tako bi moralo biti po vsem svetu. Če je objekt svet, naj bo svet za vse verujoče in neverujoče. Nihče ne odobrava ali skuša ločevati obiskovalce po pravi ali nepravi veri. Najbolj množični pojavi verske kulture so romanja v svete kraje. Te kraje obiskuje na stotine tisoče in milijone ljudi, katerih polovica ni verujoča. Kraje preplavijo z avtomobili in do svetišča sploh priti ne morejo. Kljub temu so zadovoljni, saj so izrazili svoj plemeniti namen in pripadnost kakor koli verujočim.

Kje so tukaj Ateisti?

Povsod so. Vsaj 50 do 60% vse množice, ki jo vidite okrog templjev, so verujoči ateisti. Prišli so kot vozniki, spremljevalci, sorodniki in prišli so z željo, da prisostvujejo lepemu kulturnemu dogodku. Ker sonce sije na vse enako, so tudi oni dobili svoje duhovno zadoščenje. Cerkev graja vse, ki ne pridejo v cerkev, ampak se zadovoljijo s prisotnostjo zunaj in kažejo prve znake odpadništva. Pridejo k maši, vendar ne vstopijo v cerkev, temveč ostanejo zunaj v veseli družbi enako mislečih, ali pa za kratek čas stopijo še v bife na en požirek. Le kam spadajo ti? Samo ideološko bolni režimi so takšne obiskovalce popisovali in jih disciplinsko preganjali zaradi nezvestobe slepi

ideologiji. To so počeli cerkveni in partijski sluge, oboji z istim namenom, disciplinirati svoje pristaše.

Kot ni sprejemljivo, da ljudi delimo na pravoverne in neverne, tudi ni pravilno, da jih delimo na pravilno in nepravilno kulturne. Zelo pogosto se jih proglašajo kar za nekulturne, barbarske. Kaj je kulturno in kaj barbarsko pa nikoli ni bilo jasno opredeljeno. Sodobna znanost odkriva, da so bile stare barbarske ali poganske kulture na nepojmljivo visoki kulturni ravni. Svet je šokiran ob teh spoznanjih in se boji zgodovino napisati na novo. Najbrž zato, ker je v vseh današnjih kulturah še preveč barbarizma.

Kultura B.At ni enoumna, temveč univerzalna. Samo kot univerzalna kultura lahko združuje vse svetovne kulture, ne glede na to, iz katerega verskega ali kulturnega okolja izhajajo. Glasba in šport sta že davno podrla vse državne in ideološke meje in postala svetovna. V njiju nihče ne išče At. prvine, ker so nad njimi.

Podoben odnos ima B.At. do vseh vrst umetnosti. Izhaja namreč iz načela, da ni demokratično in ne možno s pravnim ali političnim sistemom kontrolirati ali celo določati, kaj smejo ustvarjati umetniški možgani, ker tega tudi umetnik sam ne ve. Povsod prisotno pranje možganov se bo prenehalo samo v široko demokratični družbi na B.At. temeljih, ki dajejo tudi prostor za svobodno dihanje in ustvarjanje še tako norim osebkom.

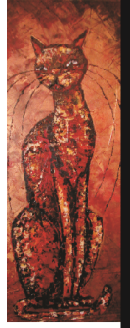
Svoboda ustvarjanja je naravna pravica vsakega posameznika, saj je to vendar osnovna energija, ki poganja razvoj civilizacije. O tej pravici naj ne bi nikoli nihče odločal v svojem interesu. Ker je duhovno ustvarjanje energija duše, z vsakim omejevanjem posegamo naravnost v človekovo dušo. Seveda, ob popolni svobodi ustvarjanja prevzamemo na sebe tudi vse zmote, zablode in vse druge neumnosti, ki so prav tako delo genijev. Tudi to ima svojo ceno, ki jo plačujemo vsi državljani.

Da je demokracija draga so vedeli že v starih časih.

**INFORMACIJSKA DRUŽBA GOJI ATEISTIČNO
KULTURO NA VSEJ ČRTI, KER SE DOBRO PRODAJA,
PRINAŠA DOBIČEK IN PONORI MLADINO. TAKO
VZGAJA BODOČE POTROŠNIKE, KI SO KRALJI ULIC
IN GARAŽ. NIHČE OD NJIH NIMA NA STENI BOŽJEGA
ZNAMENJA ALI »BOGČEVEGA KOTA« V
STANOVANJU. IMAJO PA POSTERJE Z GOLIMI
LEPOTICAMI, ŠPORTNE ALI FILMSKE JUNAKE, KI
JIH ČASTIJO PO BOŽJE. TO SO NJIHOVI OLTARJI.**

Bog Sonce v tem ne vidi nobenega greha.

MOJE DOJEMANJE RELIGIJE

Z vsemi religijami in nereligijami si delimo isti življenjski prostor pod soncem. Dihamo isti zrak, uživamo enako hrano, uživamo vse dobrote civilizacije in vse tegobe klimatskih in drugih naravnih danosti. To je tako, kot živeti z ženo v malem in tesnem stanovanju, kjer se stalno dotikata, ne glede na to, ali se ljubita ali ne. Pri tem torej nimamo izbire. To je področje nenehnega merjenja in preizkušanja strpnosti, ali hoja po ostrem grebenu.

- ∞ Tudi če bi bil popolnoma nezainteresiran za religiozna vprašanja drugih, se jim ne morem odreči ali izogniti, ker se z njimi srečujem vsak dan, saj intenzivno posegajo v moje življenjsko okolje. Določajo celo kulturo bivanja, družabne navade in tudi to, ali je moj odnos z lepo mladenko grešen ali ne. Torej se vtikajo v najintimnejša čustva in dejanja vsakega posameznika.
- ∞ Srečevanja z religioznimi modeli se dogajajo nenehno, tako rekoč dnevno po vsem širnem svetu. To občutim predvsem zato, ker je moj svet drugačen od njihovega. Nепrestano me postavljajo pred dejstvo, da nisem njihov in da sem zato nič prida. Da ne spadam v njihovo okolje, ker ga želijo očistiti in si podrediti vse. Borijo se za oblast in denar, ne za vero. Verska nestrpnost dobiva konkretne oblike, ob katerih ne morem zatiskati oči in se delati, kot da jih ni. Ne nazadnje, saj verske vojne še kar trajajo in ni videti, da bi jih bilo kmalu konec.
- ∞ Ugotavljam, da je verujočim zelo lepo. Verjamejo, da jim bog daje in jemlje vse na svetu. Za vse ga prosijo in za vse je kriv, tudi za najmanjše nesreče, kot je zasmojeno mleko za zajtrk.

Zanje je stalni krivec vnaprej znan. Čutijo se pobožne, če mu pripisujejo tudi vse najslabše.

- ∞ Verniki ne postavljajo vprašanj. Verujejo v to, kar se jim pove. Zanje ni nejasnih stvari. Vse odgovore imajo v bogu in zelo so srečni. Božji predstavnik na zemlji jih tolaži, pobira prispevke in jih pošilja delat pokoro. Za vse grehe se lahko odkupijo z malim denarjem. Če imajo več denarja pa si lahko z nakupom odpustkov operejo tudi tiste grehe, ki jih še niso storili, pa vedo, da jih bodo. Denar je najmočnejši detergent, ki opere ali zabriše tudi krvave madeže. Čudovito!
- ∞ Meni kot ateistu je težje. Vse si moram sam priboriti. Noben vrag mi nič ne pokloni. Vse v življenju moram zaslužiti, plačati in na nikogar se ne morem sklicevati, da je kriv namesto mene. Imam tisoče vprašanj, na katera ne dobim odgovorov. Še huje, tistega, ki bi mi lahko odgovarjal, sploh ne poznam. Odgovori, ki jih dobim, tudi niso pravilni, ker vem, da se bodo že v naslednjem trenutku spremenili. Tudi znanstvene ugotovitve se sčasoma izkažejo za zmote. Nekateri celo trdijo, da je vse skupaj ena sama zmota, zabloda. Mislím, da je tudi to zmota genija, ki sicer ni bil prav genialen.
- ∞ Ob tisočih znanstvenih dognanjih in vsiljenih verskih vzorcih sem sam ugotovil, da lahko verodostojne in absolutno veljavne odgovore iščem in dobim samo pri mojem stvarniku, to je pri SONCU, bogu vseh bogov, ki pa sploh ni bog in nič ne ve o meni. Ravna se po zakonih vesolja in ga popolnoma nič ne zanimajo moje blodnje. Piš me uh pa tak bog!
- ∞ Vem pa, če kdo sploh lahko reče, da kaj ve, da je sodeloval pri ustvarjanju VSEGA, kar je na zemlji in ima torej veliko izkušenj z življenjem. Narava ve vse in ima odgovore na vsa vprašanja, razen seveda na blodnje človeških možganov. Te je

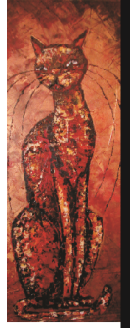
ne zanimajo, ker so v naravi brez vrednosti in moči. Človek se je pozabil učiti v naravi, zato jo uničuje, ker misli, da je pametnejši od nje. Ho, ho, plačal bo visoko ceno!

- ∞ Meni zato ni težko živeti v istem prostoru s tisočimi religijami, ki me obdajajo. Vse se borijo za svoj obstoj na potrošniškem trgu. Potrošniki pa so skrajno izbirčni in nesramni, ker na koncu nakupovalnih poti pridejo k meni in me vprašajo: »Hej, koliko pa ta reč pri tebi stane?« Ko dobijo odgovor, da je pri nas »vse zastonj«, so za vedno naši. Seveda kmalu ugotovijo, da tudi pri nas v naravi ni nič zastonj, saj ji moramo vračati toliko kot ji vzamemo, vendar prostovoljno. To jim daje možnost, da se potuhnejo in prihranijo nekaj novcev.
- ∞ Vsi imamo težave z mularijo, ki hodi v šole, pa tudi še pozneje. Kaj jim vliti v prazne bučke, da bodo lažje shajali skozi življenje? Če jim nič ne poveš, bodo imeli v glavah praznino, ki jo bo nekdo drug hitro zapolnil. To pa je lahko hudo narobe, saj se ponuja vrsta mamljivih stvari, kot so brezdelje, alkoholizem, droge, seks, kriminal in tisoče pogubnih stvari. Zato jim je treba dati čim več informacij vtepti v glavo, da ne bodo s praznino odhajali v svet. Ko bodo odrasli in vsaj malo razmišljali, se bodo lažje odločili za to, kaj bodo v življenju počeli. Morda bodo vzorni verniki, morda ateisti, morda pa vsega po malo. Najverjetneje pa se bodo odločali za osebnega boga, saj jim bo le ta nudil največ zasebnosti. Ne bodo pa znali živeti brez telefončkov (mobijev) in daljincev v roki, kajti v njih je svet, ki ga poznajo. Oni, mladi, so si kar sami ustvarili svojo informacijsko družbo, ki jim zagotavlja odprt svetovni prostor. Mi starejši tega nismo poznali, zato nas je rahlo strah.
- ∞ Posebno boleče so izkušnje s poseganjem cerkvenih oblasti v finance in sodstvo. Cerkevni kapital se pretaka po borzah, z njim špekulirajo in goljufajo male delničarje in

davkoplačevalce. Vse brez omejitve in brez grehov. Nenehno smo priče odkrivanju spolnih škandalov duhovnikov in tudi najvišjih cerkvenih dostojanstvenikov, vendar vse ostaja pod preprogo, nekaznovano (le kateri bog jim to odpušča). To meče silno slabo luč na sicer dostojanstveno organizacijo in vernike odvrča od takšnih cerkva. Ti verniki so zelo prizadeti in razočarani in ne vedo, komu sploh še lahko zaupajo. Njihove svetosti so umazane in izdane. Ne vedo, kaj na to reče bog, ki je tudi osramočen, vendar se svojemu bogu niso pripravljene odreči. Ti ljudje najdejo svoje mesto samo v B.At. za katerega pa niti ne vedo, da obstaja povsem tesno ob njihovi strani. Zanj ne vedo zato, ker je drugačen, ni podoben ničemur prejšnjemu. Ne vedo niti tega, zakaj bi zaupali prav njemu.

- ∞ Opazujem cerkev, ki drvi v napad z vso konjenico in osvaja oblastne pozicije. Jasno mi je, da ne opravlja verskih dejavnosti, po božji volji. To početje je zelo moteče v našem bivalnem okolju, ker se za takim početjem skriva politika ognja in meča. Poteptati in v kali zatreti hočejo vse, kar ni njihovo. To zahteva od B.At. in drugače mislečih, da se postavijo v bran svojih somišljenikov. S tem se ustvarja nenehna fronta, ki ne koristi nikomur, kajti po končani vojni se stanje ne spremeni. Akcija rodi reakcijo, to se vendar ve. Vsaka medalja ima samo dve strani, ki ju ni mogoče ločiti, trajno sta odvisni druga od druge. Povečevanje pritiska s strani cerkva povečuje odpor proti njim in to daje moč, ki jo ima B.At v svoji naravi.
- ∞ B.At. in verujoči istega bivalnega okolja se udeležujemo prireditve in vseh javnih manifestacij, ki imajo skupen in splošen kulturni pomen. Tu gre za dogodke, ki nimajo ideološkega pomena, kot so narodne ali državne proslave, poroke, pogrebi, shodi, romanja, masovne športne prireditve, kot je nogomet in mnogo drugega. Udeleženci s tem izkazujejo svoj kulturni nivo, ne pa idejnega prepričanja. To so dejanja, ki

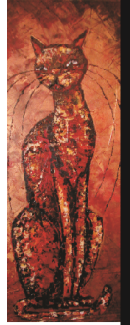
dokazujejo, da je popolna strpnost potrebnejša in možna bolj kot razdvajanje s črto ideologije. Tisti, ki stalno vlečejo črto ločevanja, so ekstremisti, kar pa ni daleč od terorizma.

- ∞ Tudi B.At. vozimo po desni, ker je takšna družbena norma. Tudi neverniki gredo v cerkev, ne zaradi boga, temveč iz spoštovanja do kulture bivalnega okolja. Pomembno je okolju pokazati, da ste sposobni presegati namišljene ločnice. Nenehno poudarjanje razlik dokazuje prisotnost verske nestrpnosti, ki ne izhaja iz vere, ampak iz materialnih interesov cerkve, med katerimi je na prvem mestu pohlep po denarju in bogastvu.
- ∞ Moj in naš življenjski prostor je globoko okužen z odmrli in še živečimi ideologijami. Vse hočejo ljudi deliti po tem, kaj kdo misli, ne po tem, kaj kdo dela. Ideologije se borijo za naslednike, ki jih je čedalje manj. Mladi rodovi ideologijam niso naklonjeni. V bodočnost in svoje življenje ne želijo vleči ideološke navlake svojih prednikov, ki bi jih samo delila in ovirala pri svobodnem življenju. Ali jim ne bi dali največje dote s tem, da jih sami razbremenimo ideološke navlake, ki je nam grenila življenje? Ne vem, bojim se, da na tej stopnji zavedanja tega še ne bomo zmogli.
- ∞ Pred našimi očmi se z veliko hitrostjo gradi INFORMACIJSKA DRUŽBA, ki ne bo ideološka ali verska, temveč univerzalna, globalna. To bo družba brez pozabljenih bogov in zavrženih ideologij. B.At. bo prisoten samo kot verovanje v moč narave, ki bo še vedno gospodovala nad življenjem in smrtjo vseh živih bitij. Nobena družba ali ideologija tega ne bo mogla zanikati, ker jo bo sama narava vsak hip opozorila na svojo moč s potresi, poplavami, sušo, epidemijami in drugimi dokazi neskončne moči. Občutek, da v velikih mestih in hišah pač lahko varno živimo brez vplivov narave je povsem zgrešen, napačen in utopičen. Vsak dan, na vsakem koraku, smo odvisni

od dejavnosti narave okrog nas in od silne moči sonca, ki naravo poganja. Da to razumeš ni treba biti posebej pameten.

- ∞ B.At ne šteje grehov, ki jih naredi cerkev in njeni svečeniki. To so plusi in minusi za cerkev, ki jih mora sama rešiti. Štejemo pa tiste, ki si storjene grehe odkupijo in nemoteno grešijo naprej. Kaj je greh in kaj kaznivo dejanje je vsaj v B.At povsem jasno.
- ∞ V B.At si ne pripisujemo grehov, ki bi jih lahko odkupili. Vsakdo odgovarja za storjena kazniva dejanja po zakonih, ki veljajo (skoraj) za vse enako.

ISKANJE SMISLA

Boli me glava. Ne vem, kaj naj še poslušam in še manj, komu naj verjamem. Z vseh strani mi vsiljujejo nove in nove izdelke, ki povečujejo zdravje, z druge strani pa kličejo k odpovedovanju užitkov in k negiranju pridobitev potrošniške družbe. Očitajo mi razsipno, samouničujoče potrošniško obnašanje, ki vodi v pogubo in iz mene dela škodljiv element brezbožnosti, brez zavesti in brez bodočnosti. Niti po smrti ne bom mogel ali smel več živeti, kar je najbolj strašna grožnja.

Živega me zabijajo v tla.

In kaj ponujajo v zameno?

Skoraj vse religije in razmišljanja pametnih mož po svetu in iz moje neposredne bližine prodajajo srečo na onem svetu. To se namreč vedno dobro prodaja, kot tople žemlje. Le zakaj, za božjo voljo, nič ne naredijo za ta svet? Drugo življenje bo zagotovo mnogo lepše in večno. Kako bo v resnici, ne pove nihče. Saj ne more, ker ne ve, nihče se od tam še ni vrnil, da bi nam predal svoje izkušnje. Zato je preverjanje realnosti ponudbe povsem nemogoče. In na tej laži sloni vsa modrost religij. V ozadju ni nobenega jamstva, da zadeva deluje. Znano je samo to, da moraš že v tem življenju plačevati visoko ceno in se odpovedati dobrotam, da te bodo tam sploh sprejeli. Doseči moraš visoko stopnjo zavedanja, ki te pripelje do popolne revščine in stradanja. Poudarek je na plačevanju, vse drugo se še spregleda in oprosti. Neplačevanje se pa najhuje kaznuje, saj si le s plačevanjem odkupiš vse grehe. Kajpada, saj cerkev sprejema denar kot božanstvo s katerim se lahko poravna sleherna lumparija. Tudi ropi in zločini.

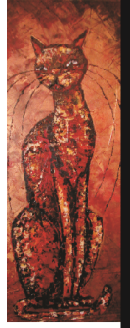
Ali ima vse to sploh kakšen smisel?

Pravijo mi: »Pomiri se, ohladi pregreto glavo, pa boš našel smisel tudi za te stvari!« Kajpada, saj tudi cerkve sprejemajo denar kot božanstvo s katerim se lahko izbriše vse grehe.

Zaradi mene naj bo tisoč argumentov za in tisoč proti. Ali kakor za koga. Niti v tem nismo enotni. Zato vsi plezamo po grebenu z Malega na Veliki Triglav in v strahu opazujemo, kam nas bo odneslo. Na obeh straneh nas čaka poguba. Nekateri gredo preko povsem brez skrbi, druge je zelo strah in jih je treba privezati, tretje pa sploh ne spraviš preko, se raje obrnejo in gredo varno domov. No, niso bili na vrhu, so pa poskusili in so še živi.

Globoko misleči ljudje si postavljajo vprašanje, kakšno poslanstvo imajo na zemlji, zakaj so bili sem poslani, če glavni del življenja poteka tam nekje visoko na nebu? Le redkim se uspe dokopati do spoznanja, da na zemlji nimajo nobenega poslanstva. Človek nima nobenega poslanstva, ampak je samo ena od milijonov vej razvoja življenja na zemlji. To se razbere iz dejstva, da mu je vse, kar naredi, v dobro ali slabo. Vse mora sam pogoltniti. Če pa bi poslanstvo imel, bi ga morali bogovi že davno odpoklicati. Saj nihče ne ve, ali svoje poslanstvo tudi izpolnjuje. Glede na to, koliko gorja povzroča sam sebi, je dvom v njegovo »božje poslanstvo na zemlji«, več kot opravičen.

Sam izbiraš skozi vse življenje in če boš naredil napako in stopil na stran pot, boš napako plačal. Katera pot je prava, ti kažejo drugi in te z mamljivimi ponudbami skušajo speljati k sebi. Plačuješ že tukaj na tem svetu, kaj šele tam, ko boš stal v vrsti pred vrati v raj in ti bodo rekli »njet, marš dol v pekel«. Kam potem? Tvoja duša bo odtavala v pekel, ki ga ogrevajo samo za takšne nepridiprave. V peklu pa te sprejmejo z odprtimi rokami sami stari znanci. Dajo ti lopato in mečeš

fosilna goriva na ogenj, da je vsem dovolj toplo. Tam se nihče za nič ne vznemirja in nihče ne dela pokore. Tako kot takrat, ko so bili še upokojenci na svetu, ki so ga zapustili! Ker je na zemlji več pekla kot raja, so vsi v pekel prišli z izkušnjami. Zakaj bi se torej morali pekla bati? To je nesmisel (poglejte zapis Alfreda Nobela na zadnji strani).

Da bi to največjo dilemo v življenju vsaj malo razčistil, sem šel k spovedi. Ker me nihče drug ni hotel poslušati, sem se spovedal kar sam sebi in priznal sem si dolgo vrsto grehov. Takoj mi je bilo jasno, da moje duše sploh nima smisla pošiljati tja gor, ker nima niti najmanjše možnosti, da bi smuknila v raj. Dovoljujem si trditi, da je takih grešnikov zelo veliko. Meni ni dolg čas. Poglejmo najhujše grehe:

- ∞ Rodil sem se v kmečki družini z enajstimi otroki. Dva sta preminula v otroških letih, ostali pa živimo že predolgo in bremenimo pokojninski sklad, kar je lahko tudi velik greh. Torej sem se kot grešnik že rodil. To imenujejo izvorni greh. Jaz pa ne pristajam na trditev, da je že v osnovi vsako rojstvo greh. Zato sem brezbožnik. Za božjo voljo, saj je vendar rojstvo osnova vsega živega stvarstva. Bog je ustvaril NJEGA in NJO in jima dal nalogo, naj se razmnožujeta. Zakaj je to spremenil v greh, ki mora biti kaznovan?
- ∞ Starši in učitelji so nas učili pridnosti, da ne bi bili neuki hlapci in dekle, ampak industrijski delavci, ki delajo samo osem ur na dan in vsak mesec dobijo plačo, ves prosti čas pa popivajo v gostilnah, ker imajo veliko denarja. To je bil daljni sen kmečkih fantov in deklet. Tudi moj in vseh mojih bratov in sester. Dosegli smo ga tudi po zaslugi ateističnega režima. Hvala mu tisočkrat! Iz brezpravnih hlapcev in deklet je naredil industrijske delavce, samoupravljalce, ki so v prvo vrsto postavili prav delavca in njegovo družino. Zakaj bi to bilo slabo?

- ∞ Učili smo se še naprej, da bi postali tehniki in inženirji, ekonomisti, pravniki ali zdravniki in imeli še večjo plačo in si privoščili še več dobrot. In uspeli smo. Vsi smo predebeli in preveč denarja potrošimo za hujšanje.
- ∞ Ljubili smo se in imeli otroke, ki jih razvajamo brez omejitev in si izmišljamo nove in nove norosti. Vodimo jih na smučanje, na morje, kupujemo jim surfe in smuči, telefončke in računalnike, da lahko izbirajo, kaj bi še polomili. Oni vendar poznajo samo potrošniško družbo. Njim ni težko stati v vrsti za žur, vrste za kruh pa ne poznajo.
- ∞ Preden smo mi, naša generacija, postali potrošniki, smo se morali odreči mnogim dobrotam, ker smo kupovali stanovanja ali gradili hiše. Hiša nam je pobrala ves dohodek za dvajset let naprej. Takrat še ni bil čas za uživanje, čeprav smo uživali v ustvarjanju svojega standarda. Nekateri so uživali že v napredku, da so lahko za zajtrk na kruh mazali pravo maslo namesto margarine. Delali smo 16 ur dnevno, slabo jedli, sanjali o kolesu ne o avtomobilu, brez pralnega ali pomivalnega stroja in ... sedaj na vse to plačujemo davek kot na razkošje.
- ∞ Zelo zgodaj smo ugotovili, da peš ne pridemo nikamor več. Še preden je bila gotova hiša, je že moral priti v družino tudi avto. Najprej 600 ccm, potem 750 ccm, nato 1100 ccm, potem 1900 ccm, nazadnje, ko je bilo že vse gotovo, pa 2500 ccm. Da se bo vedelo, kaj si lahko privoščimo. Število konjev pod pokrovom določa naš status.
- ∞ Pridelal sem torej izobrazbo, dobro službo, dobro ženo, pridne otroke, hišo, vrt, bazenček, nekaj zemlje na morju, gugalnico za 70-letnico in komaj tako visoko pokojnino, da pokrijem stroške bivanja v srednje ali malo višje razvitem okolju v Sloveniji s 23.000 USD na glavo. Imam vse in vsega preveč in imam čas

kritizirati vlado in se hudovati na nesrečnike, ki motijo moj mir s ponujanjem novih in novih neznanih dobrot, ki jih sploh ne potrebujem. Tudi oni morajo od nečesa živeti. Zato ne streljam takoj, ko pozvonijo pri vratih.

- ∞ Hodimo v super, maks, mega, hiper markete, ki so postali prava romarska mesta in zapravljamo za stvari, ki jih sploh ne potrebujemo. Tudi ob nedeljah, čeprav so odprti vse dneve od zore do mraka. O nedelji kot gospodovem dnevu pa niti sledi.
- ∞ Vso delovno dobo, tudi več kot 40 let, smo plačevali prispevke za varno starost, za pokojnino. Sedaj se vsaka vlada najprej zapiči v pokojnine, jih linearno in posamično povsem samovoljno zniža in bedne upokojence obravnava kot kup gnoja, ki samo smrdi in bi se ga bilo treba znebiti. Mar pokojninsko zavarovanje ni pogodba med zavarovancem in nekim skladom za katerega je jamčila država. Sedaj nova država to pogodbo krši na celi črti in vse kaže, da jo bo kar razveljavila. Amen. ... Ker ta trenutek še lahko pokrijem vse položnice, grem s prijateljem na pivo, kar se že prišteva med razkošje, ki ga zabeležijo kamere.
- ∞ In pravijo mi, da živim v grehu izobilja, ki ga nisem vreden. Ali pa je že samo življenje greh v demokratični državi? Kateri bog nam bo pomagal?
Amen!

Moj spovednik pa pravi: »Vse to je sranje, ki te bo pogubilo. Preveč ješ zastrupljene in zdravju škodljive hrane, jej samo travo, nič mesa, nič kruha, pij vodo, odpovej se ženskam, odpovej se denarju, ki ga dobivaš, prodaj avto in hodi peš. Za vse leto imaš dovolj eno cunjo okrog riti. Odpovej se vsemu in daj drugim, ki nimajo nič. Dosegel boš visoko stopnjo zavedanja in boš srečen in tvoja duša bo večno živelala!«

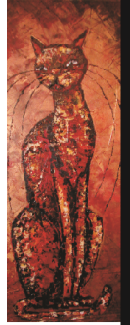

»Ampak, gospod, jaz sem srečen že na tem svetu, že tukaj in sedaj. Morda bi bil še bolj srečen, če bi si lahko privoščil še nekaj dobrih delnic in eno mlado prijateljico, ki bi me zastonj masirala!«

»To je popolna zabloda, ki te bo pogubila. Nič od tega te ne osrečuje. Tvoja sreča te čaka na onem svetu, ne tukaj. Tukaj si samo začasno in nimaš stalnega prebivališča.«

S tem razglabljanjem nisem prišel nikamor, ker me je žena poklicala k pregrešni večerji, čisto malo pršuta, svež koruzni kruhek in samo deci rdečega vinčka. Odzval sem se grehu. Zadovoljen sem, čeprav imam 20 kg preveč.

Sprašujem se, zakaj pri vragu nismo raje ostali na drevesu in bi nam še sedaj bilo lepo. Vedeli bi tudi, da je tole tukaj in sedaj edino, kar je in o nečem drugem in nekje drugje sploh ne bi razmišljali. Mar je res vsa civilizacija ena sama zabloda? Pa tudi če je, jaz se v tej zablodi zelo dobro počutim. Sedim v oblazinjeni gugalnici na sončni terasi, vendar v hladni senčici, ki jo obdaja veliko cvetja in sadnega drevja, ki sem ga sam zasadil. Poslušam ptičje žvrgolenje, črni kos pa je udomačen in poje samo za nas. Iz kuhinje prihaja čarobno cvrčanje in dišave, ker žena cvre piščanca, zraven pa bo pripravila krompir v solati z bučnim oljem. Popila bova kozarec rdečega vinca ali hladno pivo. Nato bom zadovoljno in na dolgo rignil kot vsi srečni proletarci ter se zvalil nazaj na gugalnico. No, v prejšnjih letih sva z ženo še skočila v spalnico in si privoščila ljubezen izven programa kot dodatek visokega standarda namesto sladice. Sedaj je in bilo je krasno tudi takrat. Včasih greva tudi na sprehod, ampak ne daleč, ker naju bolijo noge. Lepo se oblečeva in vesela sva, ker srečujeva stare prijatelje, s katerimi izmenjamo izkušnje o bolečinah, ki nas tarejo. Če se nama zahoče, se usedeva v veliko limuzino z avtomatsko klimo in se kot gospoda zapeljeva na izlet, na katerem si za kosilo privoščiva jagnjetino ali odojka. Kadar gremo pa na Gorenjsko, zavijeva na Bled na slavne kremšnite. Čudovito!

S kakšnim smislom, s kakšnim namenom, komu v čast in veselje se naj vsemu temu odpovem? Zakaj je moje potrošniško razmišljanje pogubno, če vsa civilizacija temelji na nenehnem izboljševanju sredstev, razmer in odnosov. Zavedam se, da je bilo potrebnih tisoče let razvoja, da sedaj lahko uživam v tem. Nekdo mi pridiga, da se je vsemu temu treba odpovedati, da nam bo boljše. Če zmanjka elektrike samo za petnajst minut, je pa že cel hudič. Bog ne daj, da bi zmanjkalo bencina ali pa čipsa v trgovini. Če crkne televizor, je zagotovo konec sveta. Mi hočemo imeti vse, ja, prav vse, vsak trenutek na dosegu roke.

Več kot polovica človeštva stremi za tem, da bi imela vsaj delček tega, kar jaz že imam. To je njen dolgoročni cilj in nič je ne bo odvrnilo od tega. Oni nimajo nič in so torej na najvišji stopnji razvoja, ker se borijo za golo preživetje. Res je, da je zanje že golo preživetje veliko razkošje, ki nikomur ni zagotovljeno. Mi, ki nam je preživetje vendarle zagotovljeno, se pa naj odpovemo vsemu, da bomo srečni. Lepo vas prosim!

Jaz, ki imam vse, naj bi se odpovedal vsemu, da bom enak z njimi in zato bom srečen?

Tu ni logike. To se ne ujema z ničemer v našem svetu. Jaz sem srečen sedaj v tem okolju in v teh razmerah. Ne želim si več in ne bi bil zadovoljen z manj. Dosegel sem, kolikor sem mogel.

Kam torej?

Naprej v višji standard in pogubo,
ali
nazaj v bedo in pogubo, ki me bosta osrečili?

Zavestno sem se odločil, da grem NAPREJ v še višji standard in nobenega smisla ne vidim v tem, da bi se obrnil nazaj in pristal na

drevesu pri svojih daljnih sorodnikih iz evolucije. Boljši sem od njih in ne bodo me zvalili nazaj na vejo.

**DOPUŠČAM MOŽNOST, DA NEKJE OBSTAJA NEK
SMISEL, A GA SAM V SVOJI MATERIALNI
ZASLEPLJENOSTI NE VIDIM IN NE RAZUMEM. VEM
PA, DA JE MOJEMU BOGU SONCU POPOLNOMA
VSEENO, KAJ SE PRETAKA PO MOJI IN DRUGIH
SIVIH GLAVAH. GREHE SICER DELAMO, VENDAR
JIH NAŠ BOG NE ODPUŠČA PROTI PLAČILU.**

Vsa verovanja in ideologije so vedno skušale odvrniti navadne ljudi od razkošja, elite pa so si vselej privoščile v polni meri brez greha. V našem času je prevladala religija potrošništva, ker to prinaša več dobička. Potrošništvo ni več greh, ampak družbena obveznost, ki tudi cerkvi prinaša dobiček. To opravičuje vse! Potrošniki so verujoči ateisti, ki so si ustvarili svoje bogove in svoja nebesa. Kdo ima pravico to obsojati?

Meni je dobro! Za vse poskrbijo drugi. Predvsem skrbijo za moj denar. Dan za dnem me z vseh strani oblegajo humanitarni zbiralci sredstev za reveže po svetu. Ne zanimajo jih materialne stvari, ki jih imam v izobilju in mi polnijo omare. Sprejemajo samo denar. Suh denar, gotovino. Še vprašati jih ne smem, za kaj ga bodo porabili. Za humanitarne namene vendar, kaj pa drugega. Jeb... in še enkrat jeb... Direktorica največje humanitarne organizacije pa ima dvakrat večjo plačo kot predsednik države in potuje po svetu brez omejitev, čeprav je njena osnovna naloga zbiranje sredstev za pomoč revežem. Uf...

Priče smo nenehnim pritiskom za dajanje prispevkov za revne. Človek se lahko popolnoma razda in še bo deležen očitkov, da je skopuh. Hvaležnosti ni in je ne moreš pričakovati, ker ne veš komu si pomagal. Z dajatvami samo opravljamo svojo dolžnost, da ne bi imeli greha ali da bi se nebo potemnilo.

Zelo ugleden mednarodni zbiralec denarja je zahteval kar pooblastilo, da bo lahko vsak mesec dvigal z mojega računa, kolikor mu bo drago. To vendar ni zbiranje prispevkov, temveč rop.

Redno dajem pomoč mojim rednim »študentom«, čeprav vem, da ga zapijejo. Tudi države in vlade dajejo veliko pomoči revnim po svetu. Skoraj vse lepo in prav.

Toda kam in za kaj gre ta pomoč?

- ∞ 90% pomoči porabijo skorumpirani režimi. S to pomočjo najprej nahranijo vojsko in svoj privilegiran sloj.
- ∞ 10% pomoči v obliki vreč žita dobijo sestradani v puščavah. Komaj toliko, da svetovne televizije posnamejo razdeljevanje za svoja poročila. Ko je snemanje končano, od ljudi zahtevajo,

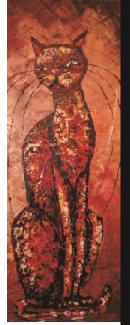

da dobljeno plačajo. Če nimajo denarja, jim vreče vzamejo in jih prodajo na trgu. Za svoj račun, seveda.

- ∞ Toda ti resnični reveži, ki nimajo ne hrane, ne vode, ne obleke ali strehe nad glavo, imajo že pri 12 letih vsak svojega kolašnikova, katerega uporabo obvladajo v celoti. Ne znajo pa pisati in obdelovati polja. Nihče jih ne nauči obdelovati les ali izdelovati sandale. To jih ne zanima, ker dobijo denar, da si potrebno kupijo ali z orožjem priborijo. In za to naj bi dajal denar... lepo vas prosim?
- ∞ Nekoč sem nekomu, ki je bil res revež, dal nekaj malega denarja, pa je pljunil nanj in mi ga vrgel nazaj, ker ni bilo toliko, kot je pričakoval. Torej si tudi berači postavljajo ceno. Cigančku, ki je na bencinski črpalki brisal vetrobranska stekla, čeprav mu nisem naročil, sem dal bankovec, povsem primeren za opravljeno delo. Vrgel mi ga je nazaj v avto s pripombo: »Idi pa kupi hleba. Jebi se!« Beračica v lepem turističnem kraju je leta dolgo beračila na stalnem mestu. Vsak dan sem jo srečeval in bila je prijazna sogovornica. Ko je umrla, so pristojni organi pogledali v njeno kletno jazbino. Bila je snežno čista, v omarah pa je bilo preko 50 popolnoma novih modernih ženskih oblek, še originalno zapakiranih, na kupe plaščev, torbic in salonarjev ali čevljev, vse z etiketami, kar je pomenilo, da jih ni niti enkrat oblekla. Vse je bilo kupljeno izven kraja njenega beračenja in vse pošteno plačano, z nabranim denarjem.

Komu naj še verjamem in komu naj zaupam moj denar, da ga bo namesto mene potrošil ali celo skrbel, da bom imel še večje dobičke? Kateri bogovi mi bodo to povedali?

- ∞ K verskim obredom ne hodim in tudi otrok nisem navajal na to. Silim pa jih, da berejo različno literaturo in tudi knjige o

- religijah, kar jih prav malo zanima. Dušni pastir mi ne more svetovati, ker se sploh ne srečava.
- ∞ Veliko potujemo z avtom, da delamo gnečo na cestah in izpuščamo strupene pline, ki nažirajo ozonsko luknjo. Peš hojo smo že pozabili. S tem si prislužimo velik greh, ker tam nekje po svetu mora nekdo hoditi peš, saj nima ne ceste ne avta, jaz pa sem za to kriv.

 - ∞ Uživamo gensko spremenjeno hrano, ker je poceni, raje pijemo alkoholne pijače kot vodo, jemo suho meso, najraje božanski pršut, se hodimo kopat v bazene, ne v morje. Ne, kadim pa ne. Tega v naši družini ni nihče počel. Tudi v javne hiše ne hodim, ker je v naši deželi še dovolj seksa brezplačno iz čistega veselja. Temu se pravi zdrav duh v zdravem(in lepem) telesu.

Iz vsega tega se jasno vidi, da ljudem v okolici dajem zelo slab vzgled. Odpovedati bi se moral vsemu, da bi po smrti prišel v nebesa. Ampak zakaj? Jaz imam nebesa tukaj. Nebesa po smrti me še ne zanimajo. Pa tudi malo možnosti imam, da bi tja prišel, saj njihovemu predstavniku na zemlji ne plačujem prispevkov ali rezervacije, ker ne vem, ali jo bom sploh kdaj koristil. Moja potrošniška usmerjenost to od mene pričakuje in zahteva. Moji bogovi mi vse to priporočajo in mi ne pripisujejo nobenih grehov. Zato izpolnjujem vse pogoje za naša »ateistična nebesa«.

Kje je smisel ali nesmisel mojega in našega početja? Odgovarjam si z spoznanjem, da človekovi možgani nenehno ustvarjajo nove resnice, pa so ustvarili tudi to. Vendar ni iluzija, temveč naša stvarnost, naša civilizacija, naš čas na zemlji, edini, ki ga imamo. Na to smo kljub temu dolgemu nizu grehov lahko ponosni in srečni.

POTROŠNIŠTVO, DOBIČEK IN RELIGIJE

Dolgo časa sem se moral zadovoljiti s trditvijo, da sem nič prida, odpadnik in izgubljenec, ker sem ateist. To se je razumelo tako, da sovražim boga, ki ga imajo drugi najraje. V novejšem času, torej zadnjih petnajst let, sem zelo napredoval, ker me sedaj zmerjajo tudi s potrošnikom, kar je samo sinonim za požeruha, razsipneža in vsekakor nemoralnega človeka. Ko oboje seštejem, torej ateizem in potrošništvo, dobim nekaj tako grozljivega, da pred tem še papež pobegne v senco in svojim podanikom hitro napiše pismo, naj se odpovedo grešnemu življenju, pa nič ne pomaga. Svet drvi v pogubo in jaz z njim.

V vsakem primeru so po merilih B.At, ateisti in potrošniki pridne in verne duše. Njim je namreč najlepše na tem svetu. V oni svet ateisti ne verjamejo, kot potrošnikom na tem svetu pa je vseeno. Oboji pa gredo v mega, super, hiper markete in nakupujejo, kot nori. Razume se, da najraje to počno ob nedeljah, ko je v vsaki cerkvi maša, v marketu pa največja gneča. Nastopajo znane pevke in plesalke, ki s svojimi telesci spravljajo v obup stare in zavaljene potrošnice. Užitek je v tem, da te takrat vidi največ ljudi, ki dobro pregledajo, kako poln voziček imaš. Če ni do vrha napolnjen s škatlami in vrečkami, že sumijo, da si brezposeln in živiš od državne pomoči.

Ob takih dogodkih spoznaš, da so tudi bogovi potrošno blago. Jih kupiš ali ne, so konkurenčni ali ne. Izbiraš med mnogimi in ne veš kateri je boljši, kateri ti grehe pripisuje in kateri odpušča. Ponudba je velika in ne veš kaj storiti. Zato ne kupiš nič.

Ampak obisk supermarketa je tudi duhovno dejanje. Vsa družina gre po nakupih, kar je veliko veselje. Potem gredo še na kavico, otroci pa na tobogane in vse dopoldne je zapolnjeno s kulturnim programom. To je za mlade več in prijetneje kot iti v cerkev in poslušati predvolilni miting. Ali so to brezbožniki, .. niso, ali jih smemo zmerjati in diskvalificirati na obrobje družbe, če pa je to njihova družba. Družba njihovega časa.

Kdaj človek postane potrošnik?

To vprašanje je podobno vprašanju, kdaj je človek skočil z drevesa in pristal na dveh nogah. Z veliko verjetnostjo upam trditi, da nisem bil vse življenje potrošnik. V časih hudega pomanjkanja vsega blaga, nismo bili potrošniki. Bili smo konzumenti, pa kar koli je to pomenilo. V času, ko smo vzgajali otroke in gradili hiše, še nismo bili potrošniki, saj smo se komaj prebijali iz meseca v mesec. Ko so izumili prve samopostrežne trgovine, uvedli privatizacijo in zgradili prve super in mega in hiper markete, so nas proglasili za potrošnike. Nihče nas ni vprašal, če se s tem strinjamo. Sami pa smo hitro ugotovili, da je bolje biti potrošnik kot konzument in deremo v blagovnice.

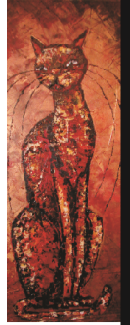
*Ugotovitev: Potrošnik postaneš takrat, ko nakupiš več kot potrebuješ.
Amen!*

Ali pa:

*Potrošnik postaneš, ko zate ni več greh iti v nakupovalno središče
namesto k maši? ...
Še en Amen.*

Ali pač takrat,

*ko poleg mleka in solate kupiš še boga po ugodni ceni s popustom in si
potolažen v svoji veri, da si naredil nekaj božjega...
.. Trikrat Amen.*

Če nakupuješ ob nedeljah in praznikih, si super potrošnik in si lahko ponosen na svoje moderno versko prepričanje.

Trgovski center je božji hram novega tisočletja. Vedno je poln nasmejanih ljudi, ki vsi verujejo, da bo vedno tako. Otročički v velikih in razkošnih vozičkih, si drugačnega življenja sploh ne bodo znali predstavljati. Sodobni potrošniki hodijo s tablico v roki iz ene v drugo trgovino, snemajo cene, računalnik v roki jim pa izračuna najboljšo verzijo nakupa. In potem tako tudi kupujejo ter prihranijo 20% denarja.

Koliko potrebuješ ali nameravaš kupiti, namreč sploh ne veš. To vedo veletrgovci, ki prodajajo in ponujajo vse božje in preklete na tem svetu. Police se šibijo od vse mogočega blaga z vsega sveta, mimo katerega se sprehajaš z vozičkom in nalagaš, nalagaš in še nalagaš. Kdo bo vse to plačal? Ne boj se! Žena ima kreditno kartico, ne eno, vsaj pet, in plačuje, tudi če nima denarja. Ne boj se, vse bo lepo potekalo. Šele ko ti na nobeno kreditno kartico več ne dajo blaga, so stvari jasne in resne. Zaplenijo ti hišo in greš na cesto, kot se za pravega proletarca spodobi. Tu je zgodbe konec in nihče več te ne pozna. Ker bogovi ne poslušajo s kreditnimi karticami, ti pri najboljši volji ne morejo pomagati. Če si ateist in se obrneš na boga sonce, ti še pomežikne ne, le oči te zabolijo. Temu se pravi, da si prekoračil limit, dejansko pa, da si doživel materialni bankrot. Duša pa trepeti od hladu, ker nima dovolj energije. Bližaš se koncu, kmalu boš ugasnil. Komu mar? Pristaneš kot brezdomec na cesti. S tem dobiš status »kralja ulice«, pridejo televizijci snemat tvoj obupen položaj, naredijo reportažo za najbolj gledan dnevnik. Od tukaj naprej te pa še pes ne povoha.

Možno je reči tudi, da si dosegel višjo stopnjo zavedanja, ker si izgubil vse potrošniške manire, ker se prehranjuješ z zelenjavo, ne piješ, ne kadiš in ker te tudi ženske zapustijo kot uši mrliča. Odpira se ti pot v nebesa, ki jih tudi hitro obiščeš, če se seveda med tem ne

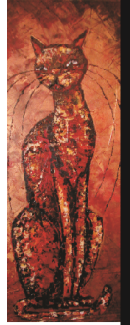

prebudiš, postaneš pohlepen, se boriš za denar, zganjaš nemoralne zadeve, lažeš, kradeš in podkupuješ in v kratkem času postaneš milijonar. Takrat veš, da te tam zgoraj ne bodo več sprejeli, razen če nisi slučajno njihovemu predstavniku na zemlji pokrtil stroške bivanja vsaj za eno leto. S tem se stvar temeljito spremeni. Z denarjem si lahko privoščiš veliko pravic, veliko nemorale in kupiš tudi vozovnico za nebesa brez pokore. Nenadoma začneš denar častiti po božje. Ko zaslužiš še več denarja, že samega sebe smatraš za boga. Tako nastajajo novi bogovi. To so bogovi potrošniške družbe in kapitala, ki je že sam po sebi božanski.

Kot potrošnik si izpostavljen strahovitim pritiskom. Globalizacija pride na prag. Vsak dan dobivaš svežnje letakov, prospektov, časopisov in reklam kar tako. Druga preko druge ponujajo svoje izdelke in te prepričujejo, da jih moraš kupiti, ker boš sicer ostal za luno. Vse za zdravje, vse za modo, vse za dober seks, kaj dober, najboljši, vsak dan trikrat, pa bo še premalo. To je moderno, to je obvezno, to je zdravo, to je poceni. Nobene možnosti nimaš, da ne bi kupoval stvari, ki jih sploh ne potrebuješ. Kar koli kupiš, je za enkratno uporabo, vrzi stran in kupi novo. Mnogi potrošniki ne opravijo zrelostnega izpita zato, ker jim je žal zavreči še čisto uporabne lončke, kozarce, steklenice, lepe škatlice, celo delovna orodja, perilo in obleke. Vse je še dobro, vendar nihče več ne zna in noče popravljati starih naprav. Kupi novo, vse novo. Šele ko osvojiš to fazo, postaneš pravi globalni potrošnik. Vse imaš pred seboj, če le imaš denar, da plačuješ.

S tistimi, ki denarja nimajo, se ne ukvarjamo, ker so slabi potrošniki. Super in mega marketi niso zgrajeni zanje.

Hujšanje je postalo večji problem kot preživetje. Potrošniki so preobjedeni in za hujšanje porabijo veliko in preveč denarja, s katerim bi lahko reševali življenje. Vendar o tem nikoli ne razmišljajo (Stare resnice: Siti lačnemu ne verjame. Siti najprej pozabijo na boga!).

Potrošnik, izprašaj svojo vest!

S tem, ko neumno kupuješ in trošiš preko svoje meje preživetja, delaš zločin. Ti si kriminallec in ubijalec. Dobrote vozijo k tebi z vsega sveta, ker jih lahko plačuješ. Pospešuješ sekanje gozdov, pospešuješ nastajanje toplogrednih plinov, porabiš preveč energije in vode. Poješ preveč hrane. Zaradi tebe ubijajo živali. Tvoji otroci so vsega siti in so kot debeli pujsi. Na drugem koncu sveta pa vsak dan zaradi lakote in bolezni umre na tisoče otrok. Ti jim ne daješ niti toliko, da bi preživali. Sram te bodi!

Vendar lepo počasi! Vedeti je treba, da zavržena hrana prav tako prinaša dobiček, kot tista, ki jo pojemo. To opravičuje vse.

Pozor! Potrošniki se ne ločijo na verne in neverne in nobenega greha ne čutijo. So že globalizirani. Zato tudi nobenega usmiljenja ali sočutja ne poznajo.

Vsak dan lahko iz super marketa pripelješ poln voziček dobrot. Milijoni bi bili presrečni, če bi vsaj enkrat v življenju smeli vstopiti v super market in kupiti cel hlebec kruha ali lubenico.

Pri vsem tem te niti malo ne peče vest. Najbrž zato, ker vesti sploh nimaš. Vest je v duši, zato verjetno niti duše nimaš, ali pa je pokvarjena. Nič hudega, v super marketu lahko tudi dušo izgubiš, prodaš, zamenjaš, ali pa si kupiš popravljeno in skoraj čisto novo. Potrošnik je prepričan, da lahko kupi tudi boga, ko ga potrebuje. Čeprav samo za enkratno rabo. V našem super marketu dobiš vse. V neposredni bližini jih je sedem, čisto novih. Tako mi bog pomagaj! V katerega naj grem, če so pa vsi tako super? In za koga so jih zgradili, če ne zame.

Domov pa kar naprej prihajajo mladi fantje in mična dekleta, ki ponujajo literaturo za nove vere, za nove, prijazne in konkurenčne

bogove - vse zelo poceni in še odrešilo me bo na onem svetu. Sam na dvorišču kupujem krompir in jabolka, ne pa svojega boga. Zato ne kupim ničesar. Brez sramu mi zabrusijo v obraz, da sem en zajeban starec, ki se bo stegnil brez blagoslova.

Povejte, kaj naj storim? Ne maram, da me imate za slabega človeka!

Ponudb je kolikor hočeš, z vseh strani te bombardirajo:

Poslušaj nas, ki smo gospodarji duše:

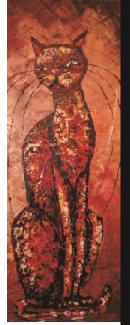
Pokloni se bogu, ki ti bo tudi potrošniške grehe odpustil. Zato moraš zmerno živeti, se postiti, odpovedat se razsipništvu in hoditi v božji hram, ter dajati več denarja v nabiralnik, da bo lahko cerkev pomagala sebi in ubogim. Le tako boš prišel v nebesa.

Poslušaj nas, ki smo gospodarji kapitala:

Ves svet je eno samo tržišče in lovišče dobička. Klanjamo se dobičku, to je edino božanstvo, ki ga častijo vse vere, vse rase, vse države in vlade in vsak posameznik. Bori se za dobiček in postal boš najsrečnejši na Zemlji. Drugega sveta ni. Vse kar je, je na tem svetu, zato kupuj in uživaj!

Beri reklame in se ravnaj po njihovih najugodnejših ponudbah in boš srečno živel (ali zavezil svoje življenje), saj so vse ponudbe najugodnejše in ti jamčijo popolno zdravje.

Ubogi jaz! Kako naj izberem med temi tako lepimi ponudbami. Spet hodim po robu, po grebenu, kjer je levo in desno globok prepad, tako kot ob poti z Malega na Veliki Triglav. Če naredim napačen korak, bo konec z menoj. Kako naj grem naprej, če se nimam na kaj opreti? Potrošniška vrtoglavica pa je čedalje močnejša. Še zmešalo se mi bo! To bi bilo pa najbolje, ker so zmešani potrošniki najboljši kupci.

Dragi potrošnik, konec je s teboj. V vsakem slučaju ti bo na koncu grebena hudič izstavil račun in če ga boš lahko plačal, boš naš, če ne, pa njihov. Vidiš, kako je to enostavno.

Svetost B.At. ni bila omenjena, vendar je bila ves čas prisotna. Človek je resnično razdvojen in v vsej poplavi ponudb osamljen. Na nikogar se ne more nasloniti in tudi nikomur zaupati, kajti tisti, ki svoje usluge ponujajo najbolj, so tudi najbolj nevarni. Poleg goljufivih ponudb potrošniku grozi še pravi kriminal, kraje, ropi, izsiljevanje, vse mogoče goljufije in celo nezakonite zaplembe premoženja. Sodobni tatovi ti brez težav izpraznijo bančni račun ali sef v banki, ali pa iz garaže odpeljejo tvoj novi avtomobil, ki je elektronsko varovan. V vsej tej potrošniški ihti povsem izginejo razlike med verujočimi in ateisti. Vsi so samo potrošniki z vsemi svojimi dobrimi in slabimi lastnostmi. Pred trgovino ali kar doma na dvorišču lahko kupiš tudi novo vero in nove bogove, ker ti jih prinesejo na dom. So povsem konkurenčni stripom in fantastičnimi risankami. V potrošniški družbi je vse naprodaj, vse ima ceno. Kar ima ceno pa ni sveto. Tako so rekli pametni ljudje, ki niso bili ateisti.

Ateist in vernik kot potrošnika, sta v povsem enakem položaju. Svobodno se odločata za mnogo stvari, ne moreta pa se odločati o pripadnosti potrošniški družbi. Le ta nastopa kot naravna danost, kot vreme, ki ga ne moreš izbirati. Ne moreš se skriti ali pobegniti drugam, ker takega kraja ni. Vse je okuženo s potrošništvom. Najbolj deviški kraji v brazilski džungli ali na osamljenih otokih v Pacifiku hrepenijo po dobrotah potrošniške družbe. Že plastično vedro ali steklenica viskija jim predstavljata veliko modernizacijo. To pomeni, da je potrošništvo svetovno gibanje, ki se mu ni možno upreti ali izogniti. Poganja ga sla po dobičku in v tem išče svoje popolno opravičilo za obstoj. Le zakaj bi to bil greh?

DENAR JE SVETA VLADAR,

DOBIČEK PA JE NJEGOV GOSPODAR,

KI ODLOČA O TEM,

KAJ IN KJE SE BO GRADILO, KAJ PA RUŠILO.

USODNO VPLIVA NA ŽIVLJENJE IN DELO LJUDI.

VSE CELINE, DRŽAVE, RELIGIJE, VLADE

IN VSAK POSAMEZNIK GA ČASTIJO PO BOŽJE,

ČEPRAV NI BOG IN NA NJEM NI NIČ SVETEGA.

BOŽANSKA JE NJEGOVA MOČ,

KI JE UNIVERZALNA,

TAKŠNA, KOT JE MOČ SONCA.

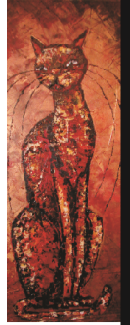
Dobiček je bič božji. Vendar ta bič vihtita bog in hudič. V deželah, kjer dobiček nima plodnih tal, vladajo lakota, pomanjkanje vode in kužne bolezni. Njim ne pomaga ne bog ne vrag, ker ne hodita tja, kjer ni dobička.

Ker se dobiček na svoji poti ne ozira ne na leva in ne na desna ideološka prepričanja, ga nedvomno lahko štejemo kot ateistično gibanje, čeprav tega ne bo nikoli priznal. Močnejši je od vseh ideologij in vseh religij, čeprav v njem ni nič svetega. Njegova moč je tako velika, da jo primerjamo z božjo močjo, zato se srečujemo s

ČETRTO SVETOSTJO VERUJOČEGA ATEIZMA.

Seveda bi se tukaj debata lahko šele začela, lahko se pa tudi zaključi, saj skoraj ni kaj več novega povedati. No, razen zanikanje vsega skupaj, kar pa ni nobena umetnost in jo obvlada vsak tepec.

LJUBI BOG, KAJ BO Z NAMI?

Potrošniška družba postavlja na prodajne police VSE materialne in duhovne dobrine, tudi človeka samega in njegovo dušo. Dovoljeno je prodati vse, kar prinaša dobiček. Točneje povedano, človek je prisiljen prodajati vse, tudi samega sebe, da si ustvari prihodke za preživetje. Svet se spreminja z svetlobno hitrostjo. Enaki proizvodi so naprodaj na vseh delih sveta in nacionalnih, kulturnih in verskih razlik je vedno maj in vedno manj so pomembne. Celo na jezikovnem področju izginjajo razlike, saj se z znanjem angleščine lahko sporazumevate kjer koli na svetu. Niti tolmači niso več potrebni. Iste televizijske programe gleda istočasno po več milijard ljudi. Druge milijarde bi jih rade gledale, pa nimajo televizorjev in elektrike. Vendar prav to hočejo imeti, čeprav jim bodo posekali še zadnje drvo, ki jim daje sadeže in senco.

Povsem naravno je, da se ob tem razvija nova ideologija, ki jo omogoča razvoj informacijskih sistemov, ki jo poganja sla po dobičku. Brezžična telefonija omogoča prenos besede in slike v istem trenutku med katerima koli delčkoma sveta. Brez naravnih ovir, brez državnih meja in cenzur ali carin, ne glede na politična, rasna in verska prepričanja govorečih. Svet je enoten. In še bolj enoten bo v bodoče, kajti razvil je informacijsko družbo. Nihče ne vpraša nobene vlade, čeprav jim pred nosom podirajo državne meje.

INFORMACIJSKA DRUŽBA JE ŽE NASTALA. O njenem obstoju ni možno dvomiti. Le zaostali in zakrneli politični in verski sistemi se ji ne morejo dovolj hitro prilagajati. Zato kličejo k pameti in vzdržnosti. Verski voditelji pozivajo k discipliniranosti vernikov in jih odvrtaajo od pohujšanja, ki ga prinaša demokracija. Politični voditelji so odvisni od demokracije, saj le v njej lahko prosto ribarijo. Verniki in državljani proti vsem pričakovanjem sprejemajo novosti in jih s

pridom koristijo v svoje zadovoljstvo. Pri tem se izogibajo sponam, ki jim jih želijo natakniti goreči zagovorniki ideologij.

V teh pogojih, ki se bodo še stopnjevali in širili po svetu, so postale svete povsem druge vrednote. Mlade generacije so se že izmaknile nastavljenim šablonam in zahtevajo povsem svoboden svet. Le tega pa vidijo in najdejo samo v ideološko neobremenjeni družbi, ki je v osnovi ateistična, vendar ne brezbožna. Družba ustvarja povsem nove vrednote in nove bogove, kot na primer v športu, zabavni glasbi, filmih in celo v lepoti telesa. Vsi pa za preživetje potrebujejo ohranjanje sveta, narave, vode, zraka in energije. Le to vidijo v spoštovanju okolja, katerega najvišja in najbolj odločujoča sila je še vedno SONCE za vse, ki se s tem strinjajo in za tiste, ki se ne. To je sveto spoznanje bodoče družbe na vsem svetu.

V tem je
PETA SVETOST VERUJOČEGA ATEIZMA.

Široka in argumentirana razprava sploh ni potrebna. Pogledjte skozi okno, kaj bo ali bi bilo, če sonce ne bi zasijalo mesec dni, ne bi svetilo in grelo zaradi strašnih oblakov pepela, ki bi jih izbruhali vulkani. Dan za dnem, leto za letom, že milijarde let svet razvaja s svojo svetlobo in toploto. Sonce je naš stvarnik in naš sodnik na tretji stopnji, ki ne pozna ugovora. Vse ostalo je samo izmišljanje človeškega uma, ki se včasih lahko na soncu tudi pregreje.

V bodoče bodo prevladovala naslednja spoznanja:

- ∞ B.At. ni negacija verovanja v bogove, temveč verovanje v prvega boga, boga vseh bogov, Sonce, ki je absoluten stvarnik neba in zemlje in vsega, kar je na njej. To so spoznali že tisoče let pred nami in sonce častili kot največje božanstvo, čeprav ni bog. Zato so ob njem lahko ustvarjali nove bogove.

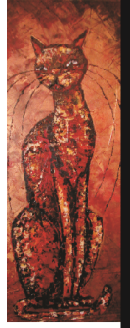

- ∞ Ateizem kot filozofija je enako zgrešena kot vse filozofije, ker ne temelji na osnovah narave, ki ni samo materialna, temveč tudi duhovna. Filozofija je plod človekovega uma in razen zanj samega nima v naravi nobene vrednosti ali moči, ker temelji na predpostavkah ne na naravnih dokazih. Ob tem nam je tudi jasno, da prav vsega le ni (še ni) mogoče dokazati.
- ∞ O energijah, ki so prisotne na Zemlji in izvirajo iz sonca, je človek odkril le malo. Vsega pa nikoli ne bo, ker za to nima potrebe in ne čutil. Še najmanj je bilo uspehov pri spoznavanju in proučevanju živih energij, ki tvorijo življenje in dušo vseh živih bitij. Obstajajo celo trditve, da teh energij sploh ni, in da je duša božji dar, ki vodi grešno človekovo telo. Zdi se mi, da v to verjame le še malo kdo.
- ∞ Žive energije, ki tvorijo dušo, so še vedno na nivoju verovanja, čeprav so povsem naravne in jih bo nekoč možno meriti in koristiti za ustvarjanje dobičkov. Ljudje, ki prodajajo pamet ali talente, so v to že dolgo prepričani. Prav neverjetno je, kako so žive energije zapostavljene, neraziskane ali celo zanikane. Vendar, groza, ko bodo žive energije obvladane, bodo človeka spremenili v stroj za kovanje dobička.
- ∞ Le malo je verjetno, da nas bodo reševali bogovi, ker so previsoko in nas ne vidijo in slišijo. Kar sami bomo morali poskrbeti zase in sami sebi pripisati krivdo, če ne nas bo prehitro vrag odnesel.
- ∞ Znano nam je, kako so postopali s knjigami, ki so jih napisali ateisti, ali celo samo ateizma osumljeni. Kako bodo pa postopali s knjigami, ki jih bo napisal Verujoči ateizem, si težko predstavljamo. Da bo ogenj gorel visoko in da se bodo kresali meči, je pa jasno.

- ∞ Popolna razklanost sveta na verskih in političnih principih bo še naprej gojišče spopadov in vojn. Ker so vojne visoko dobičkonosne, se jim ne bomo odpovedali. B.At lahko uspešno nastopi kot tampon med sprtimi stranmi in spopade zmanjša ali omili, ne more jih pa preprečiti.

- ∞ Ker teizem svet deli na nešteto verovanj, lahko B.At prevzema vlogo povezovalca ateizmov vseh religij, ker se le ti med seboj ne razlikujejo in ne izključujejo.

HIERARHIJA IN IKONOGRFIJA

Hierarhija je naravna in je vselej prisotna znotraj svoje vrste. Z njo se vzpostavlja naravna selekcija, saj temelji na zmagovalcih, ki si podrejajo šibkejše od sebe. Z njo človek gradi nadoblast, ki je vselej sredstvo zatiranja.

Hierarhija je vselej vertikalna. Horizontalne ni, ker se v horizontali išče ravnovesje, ki ga v hierarhiji ni. Vse civilizirane družbe so zgrajene po hierarhičnih sistemih, ki se med seboj bistveno ne razlikujejo. Pri B.At moramo upoštevati tudi:

- ∞ Po vsem svetu nas je preveč, da bi lahko viseli samo na eni obliki organiziranja. Zato bodo te oblike zelo različne, vendar vse z istim ciljem.
- ∞ Prav tako vsi pripadniki B.At nimamo enakega gledanja na svet, razen seveda, na stvarnika in se od pripadnikov niti ne zahteva podrejanje enotnemu modelu.
- ∞ Dejstvo, da vsi priznavamo enega in skupnega stvarnika nas združuje in povezuje in že samo to kliče po izboru organiziranosti, ki našim lokalnim razmeram najbolj ustreza. Torej si pri izboru naše organiziranosti lahko vzamemo veliko svobode.

Ker je B.At. plod časa in prostora, mora biti tako organiziran, kot je okolje. Zato B.At. uporablja hierarhijo kot društveno in delovno obliko in ne kot oblastno strukturo. To se dosega tako, da so vse organizacijske oblike od lokalnih društvenih do državnih in svetovnih organizacij, samostojne enote, legalizirane kot društva ali verske skupnosti. Združujejo se samo s ciljem izvajanja skupnih akcij na

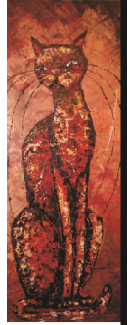

katerem koli področju delovanja, tudi obrambe. Ker so volitve najbolj demokratična oblika izražanja mnenja, se jih pripadniki B.At. udeležujejo v velikem številu. Vsaka organizacijska enota mora imeti pooblaščenca za stike z javnostjo in pooblaščenca za tehnično povezovanje z mediji. Medijska prisotnost je pomembna oblika aktivnosti vseh enot B.At.

Vse religije, ki so delovale v davnini in vse, ki delujejo še v današnjem času, so uporabljale in uporabljajo zelo bogato ikonografijo. Zahvaljujoč tej ikonografiji, ki je skozi tisočletja ustvarila vrhunske umetniške storitve, sta se razvili kultura in civilizacija. Religiozna umetnost in arhitektura sta dali pečat okolju, v katerem sta delovali. Zato je bil svet zelo raznolik.

Z zmanjševanjem vpliva in prisotnosti religij v vseh delih sveta, in z nastopom globalizacije se razlike hitro zmanjšujejo in svet postaja uniformiran, enoličen. Na vseh celinah, v vseh državah gradijo enake stanovanjske bloke, trgovine, palače ali vojašnice, brez duše in brez lokalnega ali nacionalnega šarma. Temu botruje prisotnost ateistično usmerjenega duha, ki presega vso religiozno ali celo tradicionalno ikonografijo dežele in se zgleduje po svetovnih in povprečnih vzorcih. Vzoredno s tem omogoča bliskovito pretakanje kulturnih vzorcev iz dežele v deželo in iz enega na vse druge kontinente. Po vsem svetu prepevajo iste pesmi, gledajo isti nogomet in občudujejo iste filmske junake, pijejo isto pivo in nosijo enake superge. Resnično nacionalni so samo še množični pretepi na štadionih.

Globalizacija kulture in izginjanje vseh nacionalnih posebnosti močno preHITEVATA organiziranost B.At. na vseh nivojih. Tudi tam, kjer je B.At. strankarsko organiziran, ne more dohitevati hitrega razvoja in slediti globalizaciji. Strankarska organiziranost B.At. je neuspešna, okorna in celo nepopularna, vendar nujna tam, kjer okolje ni pripravljeno sprejeti drugačnih oblik organiziranosti. Vse druge oblike so ali brezbožne, neprepoznavne ali celo prepovedane.

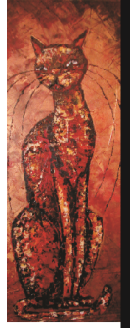
Vse organizacijske oblike ali strankarske enote B.At. uporabljajo iste temeljne ikone, ki so:

- ∞ Lik sonca v vseh poljudnih ali umetniških upodobitvah. Zaščitni znak vsega B.At. je lik sonca, pokrit z levo roko, ki meče senco na oči. To je tudi praktični pozdrav enako mislečih, če se jim zdi zanimivo to gesto uporabiti.
- ∞ Rumena in bela, ki predstavljata dele in celoten sončni spekter, se uporabljajo na vseh tiskanih, s filmi ali drugače vidno predstavljenih sredstvih. Vse zastave so tribarvne: Bela zgoraj, rumena na sredini, bela spodaj.
- ∞ Osebnopripadniki B.At. ne uporabljajo simbolov ali oznak. Kadar organizirajo javne manifestacije in želijo množično prikazati svojo voljo in moč, si pripnejo značko v eni od barv zastave ali pa zastavo samo.
- ∞ B.At. organizacije in gibanja ne postavljajo templjev. Vendar tam, ker se zbirajo v vseh kulturnih domovih in v naravi, je prav, da si najbolj priljubljena zbirališča označijo z nekim obeležjem, ki vsebuje lik sonca. Obeležje je praviloma visoko 3-5 metrov, na vrhu pa ima vgrajeno kroglo iz stekla, ki ponazarja sonce. Sončno svetlobo razprši v mavrico ali pa jo usmeri v določeno točko na določen dan v letu, ko društvo ali skupnost praznuje dan sonca, to je poletni solsticij.
- ∞ Poletni solsticij je svetovni dan in praznik verujočih v sonce kot absolutnega stvarnika. B.At. ga po vsem svetu praznuje svečano z bogatimi kulturnimi, športnimi in drugimi programi. Največje shode se pripravi za pričakovanje vzhoda sonca na najdaljši dan. Najlepši je običaj bedenja na najkrajšo noč in pričakovanje vzhoda sonca na najdaljši dan, Kresna noč je praznik že iz davnine.

K ikonografiji in organiziranosti B.At. spadajo tudi osnovna načela ponašanja pripadnikov v družbi enako mislečih svobodnih oseb:

1. Nihče se ni dolžan strinjati z vsemi postavkami B.At. in se odpovedati veri v kateri je bil vzgojen. Oddalji se le od cerkve, ki ga je razočarala.
2. Vsakdo po lastni volji sprejema temelje pripadnosti družbi B.At. in se z njimi v celoti ali delno istoveti. O tem ni dolžan poročati nikomur niti dajati zaobljube. To je idejno svobodna oseba.
3. Vsi spoštujejo 5 svetosti B.At. in jim dodajajo svoje, ki so prav tako svete.
4. B.At. ne postaneš s plačevanjem članarine, temveč z odpiranjem duše, ki je širša in bogatejša od vsake religije, saj je B.At. religija vseh religij.
5. Tvoj bog je tvoj stvarnik SONCE ne glede na to, ali se s tem strinjaš ali ne. To je večna resnica za vsa bitja na Zemlji. Zato moraš skrbeti za okolje in prostor, da si ne uničiš svojega vira življenja.
6. Otroke moraš vzgajati v spoštovanju do narave in okolja, kakor tudi do sprejemanja različnosti med ljudmi.
7. Izogibaš se osebnim in družbenim konfliktom, vendar se odločno upreš tiraniji izkoriščevalskih skupin, ki ljudstvo silijo v obupne razmere.
8. Družine B.At so povezane in gojijo notranjo zaupanje in solidarnost. Otrok dobi pri rojstvu svoje ime, krst pa se opravi na njegov (njen) 18. rojstni dan, ki lahko dobljeno ime potrdi

ali izbere drugega. Ob polnoletnosti se tudi odloči ali bo ostal v B.At ali se bo opredelil za kakšno koli drugo verovanje.

10. Pripadniki B.At imajo civilne pogrebe, ki naj bodo svečani, glasni in ne jokajoči. Pokojnemu se izkaže spoštovanje tudi s primernimi govori in kulturnim programom. Ne nujno v živo, bolje je uporabiti predvajanje vnaprej posnetih vsebin, saj se v B.At kot nosilci informacijske družbe močno zanimamo za razvoj tehnike za komunikacije.
11. Pripadniki B.At se množično udeležujejo volitev in s tem podpirajo svoje kandidate ter kandidate sorodnih strank na levici. S tem si zagotavljajo prisotnost v zakonodajnih organih oblasti.
12. Lokalne organizacije B.At imajo svoje vodstvo, predsednike ali predstavnike za stike z javnostjo. Imajo močne informacijske oddelke z sodobno opremo in veliko skrbi posvečajo pravočasni in strokovni obveščeniosti svoje populacije.

Preden boš vse to razumel in dojel, boš že globoko veren ateist. Zato boš lahko z svetlim obrazom in polnim imenom stopil iz anonimnosti ali ilegale v svet demokratične družbe kot enakovreden član.

Lahko boš srečen, ker ti za to versko prepričanje ne bo treba plačevati nobene članarine. Cena pa bo kljub temu visoka, saj boš moral naravi povrniti vse, kar si ji iztrgal iz prsi.

PET SVETOSTI VERUJOČEGA ATEIZMA

1.

**B.AT. NI IDEOLOGIJA,
KI TEMELJI NA NEGACIJI KATEREKOLI VERE ALI
BOGA. B.AT. NI VEROVANJE V NIČ, ALI MRTVO
MATERIJO. TO JE VEROVANJE V MATERIJO
IN ŽIVO ENERGIJO, KI SKUPAJ DAJETA ŽIVLJENJE.
ZARADI NESKONČNE MOČI IN VPLIVA NA ŽIVLJENJE,
SONCE ČASTIMO PO BOŽJE,
ČEPRAV NI BOG.**

2.

**B.AT. ZDRUŽUJE VSE,
KI SO ODKLONJENI OD STANDARDNIH RELIGIJ
ALI NISO RELIGIOZNO VZGOJENI.
KER SO RELIGIJE VSEH BARV, JE B.AT. POVZEL
BELO BARVO, KI ZDRUŽUJE VSE BARVE SONČNEGA
SPEKTRA. VSI B.AT. PREDSTAVLJAJO ENOTNO
VEROVANJE V MOČ NARAVE
IN S TEM POVEZUJEJO POVSEM RAZLIČNA
IN MED SEBOJ IZKLJUČUJOČA VEROVANJA.**

3.

**VSA ŽIVA BITJA IMAJO DUŠO,
KI NI VERSKA LASTNOST, TEMVEČ ŽIVLJENJE SAMO.
ŽIVLJENJE JE ENERGIJA, DUŠA PA JE SINERGIJA
VSEH ŽIVIH ENERGIJ VSAKEGA ŽIVEGA BITJA.
KO UGASNE TELO, UGASNEJO TUDI VSE ŽIVE
ENERGIJE IN DUŠA.**

4.

**ČLOVEKOVA DUŠA JE ODPRTA
ZA NOVA BOŽANSTVA, KI JIH PRINAŠA ČAS.
NAJNOVEJŠE BOŽANSTVO JE DENAR KOT DOBIČEK,
KI RUŠI VSE MEJE, RASE, NARODE, RELIGIJE,
POLITIČNE SISTEME IN OSVAJA POSAMEZNIKA.
DENAR JE GLOBALNO BOŽANSTVO
ZARADI SVOJE MOČI. NI BOG, VENDAR GA VSI
ČASTIJO PO BOŽJE, KOT SONCE.**

5.

**INFORMACIJSKA DRUŽBA JE ŽE V OSNOVI
GLOBALNA, SAJ NE PRIZNAVA NOBENIH MEJA.
ODKRIVA IN ČASTI NOVA BOŽANSTVA,
KI NISO BOŽJA. S TEM POSTAJA ATEISTIČNA
IN SE ISTOVETI Z B.AT.,
KI JE DOMOVINA VSEH ATEIZMOV.**

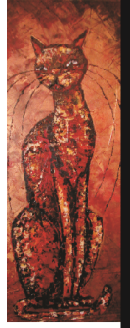
NAŠ BOG SONCE

**JE SLOVENIJO BOGATO OBDARIL
Z LEPOTAMI NARAVE IN Z RODOVITNO ZEMLJO.**

**TUDI NJEGOVE TOPLOTE NAM NE MANJKA.
ZATO JE SLOVENIJA PRAVA DEŽELA
ZA SREDIŠČE RAZVOJA IN DELOVANJA B.AT
PO VSEM SVETU.**

**PONUĐIMO LAHKO VARNO
IN VISOKO RAZVITO ZATOČIŠČE.**

**NAJ BO SLOVENIJA DOMOVINA
VERUJOČIH ATEISTOV!**

SPOZNANJA:

- ∞ Sonce daje svobodo delovanja vsem bogovom, ki vladajo človeštvu. Odloča le o začetku in koncu njihovega delovanja. Zato je sonce bog vseh bogov, čeprav ni bog.
- ∞ Za ljudi so bogovi večni.
- ∞ Za ljudi je tudi sonce večno. Vemo, da se je rodilo, živi in bo umrlo, vendar po zakonih vesolja. Zato je tudi vse na zemlji podrejeno tem zakonom. Rojstvo – življenje – smrt, so zakoni narave, ki jih nihče ne bi smel izkoriščati za lastne pridobitniške interese na račun zastraševanja ljudi z božjo kaznijo in peklom.
- ∞ Trojnost bivanja (sonce-zemlja-človek) NI KROG, temveč premica, ki se konča v neskončnosti, kot vsi sončni žarki. To je dokončno in nobena povratna dejavnost ni možna.
- ∞ Cerkev se bojuje za oblast, ne bog. Oblast je sredstvo prisile, bog pa vam noče nič slabega in ne potrebuje nobene oblasti. Cerkev vernikom grozi s prekletstvom, če se ne ravna po njenih kanonih. Bog za to ne ve. Sonce, ki je bog nad vsemi bogovi, je sodnik na tretji stopnji, ki je dokončna. Vsa njegova dejanja so dokončna in proti njim zemljani nimamo možnosti ugovora.
- ∞ Kot ateist in privrženec B.At. si svoboden vernik, ki lahko po božje častiš tudi naravo, ki te obdaja in verjameš, da je tvoje življenje povsem odvisno od moči sonca. Zato ga častiš kot boga, čeprav veš, da ni bog. Poleg njega si lahko ustvariš še svoja, osebna božanstva, ki ti lepšajo življenje.

- ∞ Večje svobode verovanja ti ne dopušča nobena vera na Zemlji.
- ∞ Vselej reveži, ki so goli, bosí in lačni, plačujejo za zlato, v katerega se zavijajo posvetni in cerkveni dostojanstveniki. Zanima me, ali bog res zahteva toliko zlata za svojo slavo?
- ∞ Našega boga Sonca ni treba častiti z zlatom. Sije tudi na reveže, le da tega ne vedo, zato pa so reveži. Največji goljuf je tisti, ki prodaja sonce kot božji dar, za katerega morajo podaniki plačevati prispevke. Kdor bo obdavčil sonce, dež ali sneg, bo tiran za odstrel.
- ∞ Nič na svetu ni večje ali močnejše od sonca. Tudi sam svet je samo neznamenit delček osončja. Ubog, neumen in neznamenit človek pa misli, da je vse to zaradi njega. Res si upa veliko domišljati. Na koncu bo razočaran nad svojo majhnostjo in nemočjo.
- ∞ Narava sama je učila prvega človeka oboževati sonce in v globini svojega srca človek še vedno sledi staremu nauku. Ali je torej čudno, če se ob toliki tehniki in uničevanju okolja, človek ponovno vrača k svojemu prvemu božanstvu?
- ∞ Vsi gledamo v nebo in nekaj vidimo ali verjamemo, da je tam božanstvo. Verujoči ne vidijo nič in verjamejo, da je tam bog. Neverni vidimo sonce, ki ni bog, mi pa ga častimo po božje. Astronomi vidijo in štejejo zvezde in galaksije, ki jih je vedno več in več, in ne vedo, kaj bi z njimi počeli. Niti prešteti jih ni mogoče.
- ∞ Znanost izredno hitro napreduje. Spotaknila pa se bo na najmanjših bitjih, mikrobih, ki ji bodo pobegnili iz laboratorijev in jih ne bo imela časa in s čim obvladati.

RAZMIŠLJAM NAMESTO VAS

Pametni ljudje mi zatrjujejo, da so bile vse resnice že povedane in napisane. Zato nima smisla iskati nove resnice in se delati pametnega ali celo učenega, če to nisi. K temu upam dodati, da so tudi neresnice ali zmote že bile povedane in napisane in torej tudi temu nimam več kaj dodati. Svet je torej popoln in zapolnjen in o ničemer več nima smisla razpravljati. Stanje je torej dokončno in nič več se ne more zgoditi ali spremeniti.

To preprosto ni res. Ljudski um odkriva nove in nove resnice in ustvarja nove in nove zmote. Nekdanje resnice se proglašajo za zmote, mnoge nove resnice se izkažejo za neresnice in zablode. Zato mislim, da je moje razmišljanje o svetosti ateizma na pravi poti, da postane čista resnica za nekoga, ki misli tako kot jaz in zabloda za vsakogar, ki misli drugače. Tega se veselim, ker to pomeni, da imam lahko na svoji strani izjemno veliko privržencev in tudi izjemno veliko sovražnikov. Ampak mi vodimo z 2 : 1.

Svetost ateizma je v osnovi kontradiktorna kombinacija. Po vseh znanih gledanjih je bil ateizem sovražnik ali vsaj nespravljiv nasprotnik vere. Torej ne more imeti niti sledu svetosti. Svetost se namreč od nekdanj pripisuje samo božjim obličjem in božjim besedam. Gre torej za pripisovanje svetosti nečemu, kar nikoli ni bilo sveto. Naslov vsebuje torej obojestransko nespravljivost in nezdržljivost. Še več, oba pojma se smiselno in funkcionalno izključujeta. To pomeni, da med njima vlada bojno stanje, kar smo v življenju nešteto krat izkusili na svoji koži. Vendar oboji sta dve strani iste medalje ali kovanca in ne obstajata drug brez drugega. To je naravna zakonitost.

S povezovanjem svetosti in ateizma v novo smiselno celoto s povsem drugačnim pomenom, kot je samo seštevek obeh pojmov, režem v

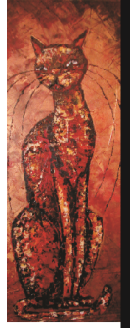
globoko medsebojno razhajanje. Povsem jasno mi je, da ne eni ne drugi mojih razmišljanj ne bodo sprejeli z odprtimi rokami.

Razdeljenost in sovraštvo sta večna in skoraj že vcepljena v gene vseh generacij. Obema stranema pa je uspelo pridobiti domovinsko pravico v skoraj vseh deželah in vseh sistemih. Tudi ateizem je postal stvarnost, ki jo je treba sprejeti kot staro sosedo. Sožitje je možno in je v interesu vseh, le da se nobena stran ne počuti varno, ker preprosto ne zaupa nasprotni strani. Vsaka stran namreč čaka na priložnost, da bo prelisičila nasprotnika in pridobila večinski delež volivcev. Ravnovesje je nenehno predmet rušenja. Ni znakov, da bi se to končalo. Edino informacijska družba bo sposobna ta nasprotja preseči. Vsaj v veliki meri.

V okviru mojih omejenih sposobnosti razumevanja mi je jasno, da tolikšne razklanosti ni mogoče odpraviti in doseči združitve. Rešitve pravzaprav ni. Stanje sprtosti je videti kot naravno. Torej se ne da storiti nič.

S takšno trditvijo nisem zadovoljen. Ne sprejemam je kot edine možne. K temu me vodijo povsem praktični razlogi. Teistična stran namreč silovito pritiska z vseh strani in želi prevzeti oblast, z njo pa seveda tudi državno blagajno, ki je njihov končni cilj. Ateiste poriva na družbeno obrobje in jih brez kompromisno diskvalificira kot del družbe. Ta segment prebivalstva hoče enostavno odpraviti z ognjem in mečem. Torej me je in me mora biti strah za mojo lastno eksistenco, v končni fazi tudi za golo življenje. Prepričan sem, da ponovnega pranja možganov ne bi preživel. Čutim se ogroženega, ker mi jemljejo ustavno pravico do lastnega mišljenja in celo do drugačne vere. Nočem živeti v ilegali, ali pa je ustavna pravica samo floskula za farbanje bedakov.

Torej iščem rešitev za stvar, ki ni rešljiva. Smo v mentalnem bloku, v okviru katerega ni rešitve. Morda pa rešitev obstaja izven mentalnega

bloka? To rešitev sem našel izven vsega in vem, da se z njo ne bo strinjala nobena stran v celoti, delno pa obe strani. Torej je moje razmišljanje lahko zagozda ali tampon med obema stranema, ki bo bistveno zmanjšal napetosti in ljudem dal možnost izbire. Ali bodo dejansko ljudje izbirali med eno in drugo stranjo, je odprto vprašanje. Globoko sem prepričan, da bodo, in to v velikem številu. Že dosedanja volilni podatki kažejo, da je takih kar za 70% volivcev. Torej res vodimo z 2 : 1.

Kaj naj izbirajo? Med kom naj bi izbirali je jasno, med levo in desno polovico presekanega jabolka. To je hudo težka naloga za tistega, ki niso vajeni izbirati v kateri polovici bi živeli kot črv. Tistim pa, ki so jih iz desne polovice nagnali ali pa so morali celo zbežati pred ognjem in mečem, ne bo težko. Oni nimajo izbire. Ostane jim samo leva polovica, ki jim nudi in zagotavlja obstoj in preživetje. Zato se dogovorimo takole:

Desna polovica jabolka, ki združuje teistično usmerjene osebe, nas ne zanima. Z njimi si ne bomo delali težav. Tam so srečni in veseli verniki, ki častijo svojega boga in so zanj pripravljeni tudi ubijati. Stopiti moramo na levo polovico in videti, kaj je pobegnilo pred zlatim mečem. Vse kar je na levi, moramo nekako spraviti pod isto streho, saj na levi dežuje na vse enako in po vseh enako sije sonce. Takšen je pri B.At hišni red.

Izhajam iz zgodovinskega dejstva, da je bil ateizem vselej preganjan. Ateizem je posvojila ideologija, ki se je razglasila za komunizem. Temeljni cilj te ideologije sta bila borba proti teizmu in odpravljanje verovanja kot duhovne vrednote. Kot opija za delavce. Vse vrednote je postavila na trda materialna tla. Človek je materija in je tako z njim tudi ravnal. Zato je propadel. Namesto njega nimamo nič. Ateisti nočejo več biti ateisti, verni in omajani v veri, ki niso ateisti, so izvrženi, ker niso ne eni ne drugi. Levi nočejo biti levi in jih nosi proti sredini in desnici.

Desnica je ogrožena in se krčevito upira vsem spremembam. Naravno telo, celo jabolko, ki je v ravnovesju, je postalo asimetrično in ga zanaša izven orbite. Vsem je jasno, da bo nekam treščilo. Potem ne bo več nobene potrebe po levi in desni opciji. V redu, bo vsaj mir.

Tukaj se ponuja rešitev: VERUJOČI ATEIZEM! Prvič o tem pišemo javno in z veliko začetnico. Ne odkrivamo ga na novo, on je že tukaj, med nami. Samo preveč sramežljivo stoji v ozadju. Obkladamo ga z različnimi, po večini zaničevalnimi imeni in smo zadovoljni da ga ni čutiti. Od sedaj naprej bo drugače. Povsod bomo prisotni, povsod vidni in vedelo se bo, da smo to mi. Vedelo se bo tudi, da smo krepka levica proti razpršeni desnici.

O Soncu in njegovih barvah, o neskončnih močeh in obvladovanju življenja, smo že vse povedali. Tudi o obeh straneh medalje nam je skoraj že vse znano. Moramo se samo še spomniti, da verovanje v osebne boga ali v svetosti po naših kriterijih, ni brezboštvo, temveč samo drugačno od standardnih, klasičnih verovanj.

**ČE TO MISEL SPREJMEMO,
SMO POSTALI VERUJOČI ATEISTI.
VERUJEMO V BOŽANSTVO, KI JE NARAVNO
IN NI BOŽJE DELO.
TOREJ VERUJEMO V BOGA, KI NI BOG,
JE PA NAŠE OSEBNO BOŽANSTVO.**

**KER TO VEMO, NAS POMIRJA,
SAJ NAM NIHČE VEČ NE MORE OČITATI,
DA SMO BREZBOŽNIKI,
IZGUBLJENCI IN ZAVRŽENCI.**

NASPROTNO, NAŠ BOG JE BOG VSEH BOGOV!

**NAJVEČJI, NAJMOČNEJŠI IN VEČEN
TAKO KOT VESOLJE.**

**VSE DRUGE BOGOVE JE IZUMIL ČLOVEK
IN BODO SKUPAJ Z NJIM TUDI UMRILI.**

Razlika je strašna, misel je grozovita, spoznanje šokantno, resnica boleča.

Desnica bo vpila: *Ne morejo verovati v nekaj, kar naj bi bilo večje in močnejše od našega boga, ker tega ni. Tudi sonce je božje delo in amen.*

Levica bo vpila: *Kako naj postanem veren, če v nič ne verujem. To je oslarija!*

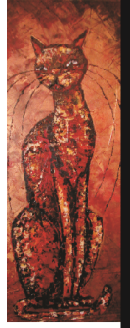
Starejši bodo vpili: *Nehajte s tem, dovolj smo imeli ateizma pod komunizmom in nismo nikamor prišli.*

Mladi bodo vpili: *Itak, ejga, zopet si je nekdo nekaj izmislil, mi mu pa naj kar verjamemo. Dajte se skenclat, no!*

To je odlično, vsak bo reagiral po svoje. To pričakujem.

Na levi in na desni bodo pa le morali priznati, da je njihov skupni stvarnik narava, vrhu katere je sonce, ki sije za vse enako. Vsaj to bodo morali priznati. In priznali bodo, da B.At. ali beli ali verujoči ateizem ni niti malo podoben ideološkemu ateizmu, katerega je komunizem strahovito zlorabil za svoje morilske namene. B.At nudi široko streho in toplo dlan vsakomur, ki se ne pusti vkleniti med ovčke na desnici. Mladi ne vidijo radi, da se jih proglašajo za ovčke in se jim določa v zlato oblečenega pastirja, ki jih pelje v klavnico.

Biti veren ateist je nekaj povsem novega in se sliši neverjetno. Že bežen pogled pokaže, da nas je in jih je neverjetno veliko, ki ustrezajo opisom verujočih ateistov, vendar o tem sploh ne razmišljajo in ne vedo nič. Da, zanesljivo vsak drugi, če ne še več. Kar pogledajte, koliko je ljudi v cerkvi in koliko zunaj nje. Pogledajte še v super, mega in hiper markete v nedeljo dopoldan, ko so vendar vsi verujoči v cerkvah. Ni res, povsod drugod jih je več. Tradicionalni božji hrami se praznijo,

novi božji hrami pa polnijo. Potrošniška družba ustvarja nova svetišča in časti nova božanstva. Vsaj to mi lahko verjamete! Ali pa si oglejte vsaj eno nogometno tekmo. Vsake toliko časa pa tudi volilne rezultate, ki neverjetno točno kažejo, koliko je duš na eni in na drugi strani.

Ples se lahko začne. Najprej je treba določiti, kdo gre na grmado, kdo na vislice, kdo pa v vice in pekel. Izbor je dokaj bogat. Težava nastane s tem, da bo od sedaj naprej treba odstranjevati »drugače verujoče«, ne le brezbožne ateiste ali celo komuniste. Če pa se začne boj z drugače verujočimi, potem so to vsi, ki niso naši. Teh je pa odločno preveč. Borba ne bi bila uspešna. Začeli bi obračunavati vsi z vsemi verniki, le B.At. bi bili v večini. In tako bi zmagali na vsej fronti. B.At. zmaguje potihoma. Tega se zavedajo na obeh straneh in vedo, da kaj takega ni možno početi. Kajti z ognjem in mečem ni več mogoče zmagovati. Sploh pa ne pridobivati novih vernikov, kajti žrtve verskih vojn udarijo nazaj.

Zdrava pamet bo ugotovila, da je preoblikovano levo polovico jabolka najbolje speti z desno polovico, ker po naravi najbolj sodita skupaj. Jasno je, da jabolko ne bo nikoli več celo, jasno pa je tudi, da bo črv razjedal obe polovici enako in se torej ne bosta imeli komu pritoževati. Za desnico bo to božja volja, za levico pa naravna zakonitost, ker črv pač mora jesti sadež, v katerega ga je položila narava. Tako bosta mir in sreča pod soncem. Le da se sonce za to ne zanima.

Njemu je lahko, ker je tako mogočno in ima veliko časa. Mi pa smo majhni in naš čas je zelo kratek.

NE TEŽIMO

**K ENOTNOSTI IDEJE,
TEMVEČ K ENOTNOSTI AKCIJE,
VSEH AKCIJ.**

**TO PA ZMOREMO
IN JE NAŠA
SVETA DOLŽNOST.**

SMEROKAZI IN MEJNIKI

Če smo podobno misleči zasnovali novo skupnost z oznako B.At., moramo narediti še korak naprej in jasno povedati, kakšne cilje imamo. Ti cilji bodo namreč odločali, koliko ljudi se nam bo pridružilo. V nenehnem valjanju po blatu preteklosti nihče ne vidi užitek. Bodočnost pa je tako negotova, da o njej niti razmišljati ne upamo. B.At. mora kljub temu postaviti povsem jasne smerokaze in mejnike za delovanje v bodočnosti. Brez tega je vsako delovanje brez smisla in obsojeno na neuspeh.

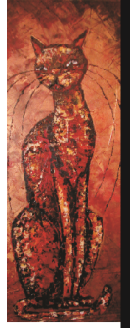
Kjer koli in kadar koli bodo pripadniki B.At. strokovno ali politično delovali, bodo imeli pred očmi osnovne težnje, ki niso idealistične, temveč nujne za ohranitev pridobitev civilizacije in njen razvoj v bodočnosti. Naj bo to zajeto v naslednjih mislih:

1. B.At. se zavzema za zmanjševanje pomena pripadnosti takšni ali drugačni ideološki strani. Nenehno poudarjanje različnosti in delitev na ideološke skupine zmanjšujeta enotnost in moč narodov in jim škodita pri njihovem razvoju. Naj postanejo volitve edini pokazatelj različnosti, ki pa ne sme biti razdvajajoča. Različnost mora biti spoštovana in vzpodbujajoče v družbenem razvoju. Demokratično izvoljeni parlamenti morajo biti mesto demokracije, kjer se srečujejo vsa različna mnenja. Napačno in škodljivo je, da se parlamentarni spori prenašajo na prebivalstvo in se ga tako zastrašuje z demokracijo, češ, kako je nesposobna vladati.
2. Demokracija je velika pridobitev civilizacije in nam ni dana enkrat za vselej. Za demokracijo se je treba nenehno boriti, jo braniti in razvijati, tudi z orožjem. Demokracija, v kateri je vse dovoljeno, se spremeni v diktaturo. V najvišje razvitih

demokracijah so stvari, ki jih je možno reševati samo s prisilo. Če družba te prisile ne zmore, tone v anarhijo, ki je najbolj groba negacija demokracije. Če demokracija ne uporablja nedemokratičnih sredstev za svoje utrjevanje, se razvodi in prepusti moč kriminalni družbi, ki demokracijo zlorablja za svoje cilje.

3. Ker je svet in življenjski prostor razdeljen in praznega ali nikogaršnjega prostora pod soncem ni več, je možno povečati svoj življenjski prostor samo z osvajalno vojno. V sodobnih vojnah pa zmagovalcev ni. To narekuje spoznanje, da mora vsak narod ali država urejati svoje razmere samo na prostoru, ki ga ima. Sposobnostim tega prostora mora prilagajati njegovo koriščenje, vključno s številom prebivalstva. Rast števila prebivalcev preko sposobnosti svojega ozemlja, poraja hude pritiske na druge dežele, ki se logično temu uprejo. Tako nastane vojno žarišče, ki nima konca. Primeri etničnega čiščenja prostora pomenijo popolno osvajanje življenjskega prostora na račun manjših narodov. To je genocid v polnem pomenu besede.
4. Države razpolagajo z orožjem, ki »zagotavlja« deset tisočkratno uničenje vsega živega na zemlji. Zaradi dobičkov se oborožitve še stopnjujejo. S tem silnim orožjem razpolagajo tudi bedaki, ki jim je malo mar za posledice. Zato se B.At v vseh oblikah in na vseh celinah bori za načrtno in sistematično zmanjševanje orožja. Denar se mora usmerjati v druge namene, ki so v sedanjih razmerah zanemarjeni.
5. Bivalno okolje je vsestransko ogroženo zaradi pohlepa po dobičku. Uveljaviti se mora načelo, da noben dobiček ne upravičuje proizvodnje, ki zastruplja okolje. Taka dejavnost se mora ukiniti, ne pa seliti drugam. Vse dobrine okolja, kot so

prostor, voda, zrak, energija, so količinsko omejene in temu je treba prilagoditi porabo.

Skrb za prehrano in vodo mora biti na prvem mestu vsake države. Opuščanje lastne pridelave hrane in nezaščite vodnih zajetij, se vedno hudo maščuje. Vsaka država mora izkoristiti naravne danosti za pridelavo hrane za lastne potrebe. To je tako pomembno, da rodnost in cena ne smeta igrati odločilne vloge. Predelava hrane v gorivo je zločin proti človeštvu.

Vselej in vedno se moramo zavedati, **da je hrana najmočnejše orožje, ki z vso silo udari takrat, ko je ni. Vedeti je treba, da hrana in voda nimata alternativne rešitve. Biti morata povsod in ves čas na voljo. Skrb za to morajo nositi vlade, ne pa kapital, ki išče samo dobičke. Ni možno načrtovati svetle bodočnosti na oskrbi s hrano samo iz tujih virov, ki se ob vsaki krizi lahko pretrgajo.**

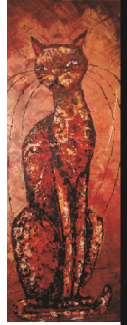
6. Pomembna civilizacijska norma je skrb za onemogle, to so otroci, bolniki, upokojenci in poškodovanci. Po tem se meri kulturni nivo neke države. V naravi za onemogle poskrbi selekcija. Ker pri ljudeh naravna selekcija ne deluje, morajo sami poskrbeti, da tudi onemogli preživijo. V tem naj bi se civilizacija ločila od divje narave. To morajo upoštevati tudi vlade, ki lahkomišelnost in neetično najprej posegajo po sredstvih za nemočne in jih silijo v revščino in umiranje.
7. Tudi demokracija mora reševati vprašanja, ki se po demokratični poti ne dajo rešiti. To so vprašanja odlaganja odpadkov, postavljanje velikih energetskega objektov, kot so vodne elektrarne, atomske elektrarne, ceste in železnice. Pri takih projektih mora osnovno odločitev sprejeti stroka. Prebivalstvo o tem ne more odločati, ker je vedno proti, ima pa vso pravico do ustrezne odškodnine. Neskončno zavlačevanje rešitve problema zaradi demokracije škoduje vsem, zato ga je treba presekati.

8. Ob strašnih količinah orožja vedno obstaja nevarnost, da ga bodo nerazsodni ljudje uporabili. Za ohranjanje miru morajo države skleniti dogovore o varovanju miru. To pomeni, da mora biti vsakemu morebitnemu napadalcu vnaprej znano, da ga bodo sosednje države premagale in da bo moral poplačati prav vso materialno in človeško škodo, ki jo bo povzročil. Vojna avantura mora biti tako draga, da se je nikomur ne bo splačalo začeti. Tudi terorizem mora vedeti za svojo ceno.
9. Dobiček nastopa kot svetovno božanstvo brez ovir, ker se mu nihče ne more in ne upa upreti. Civilizacija mora sprejeti norme v katerih se dobičku omeji delovanje. Vedeti se mora, do kje je dobiček koristen, kje škodi družbi in ljudem in na katerih področjih je tako škodljiv, da se njegovo delovanje ustavi. Načeloma se mora vsaj tretjina dobička investirati tam, kjer nastaja. To je v programe infrastrukture in varovanje okolja.
10. Vse pogostejši so pojavi suženjstva tudi v tretjem tisočletju. To je rak rana demokracije, ki jo mora družba odstraniti, odrezati, tudi za ceno nedemokratskih prijemov.

Suženjstvo ni prisotno samo v nerazvitih deželah, temveč tudi v Evropi in še zlasti v ZDA, saj se govori o 12 milijonih Latino Američanov, ki so na ilegalnem delu v ZDA. Plačani so po 1 dolar na uro, domačini, Američani pa po 12-15 dolarjev. Delodajalci jim odvzamejo dokumente in so tako povsem nemočni in brez identitete, brez zavarovanj in osnovnih človekovih pravic. Vendar, o tem se ne govori in ne piše. Tega vprašanja preprosto ni, ker ga velesila ne dovoli obelodaniti.

O kitajskem zidu med ZDA in Mehiko sem videl samo en dokumentarec. Zid (žična ograja) je grozen, dolg, visok in

neprehoden, saj streljajo na vsakogar, ki se mu približa. Taka je pravica za prost prehod v demokratično deželo. Koliko obrazov ima resnična demokracija? Kateri obraz nam kaže? V resnici ne vemo, kaj gledamo, kaj nam kažejo. Vidi pa se, če se izplača je dovoljeno vse. Predvsem najbogatejšim na svetu.

Živela demokracija!

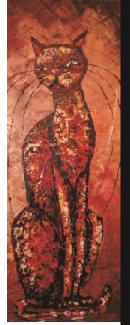

**KJER NI KRUHA IN VODE
TUDI BOGOVI IZGINEJO.**

**TO PA NI DOBRO NE ZA LJUDI IN NE ZA BOGOVE,
SAJ SE POKAŽE,
DA SE MORAJO LJUDJE REŠEVATI SAMI
IN NE MOREJO RAČUNATI NA BOŽJO POMOČ.**

**ZANIMIVO,
TUDI VERUJOČI ATEISTI NE MOREMO
RAČUNATI NA POMOČ BOGA SONCA,
KER SE ZA NAS NE ZMENI.**

**LAHKO PA NJEGOVO NEOMEJENO MOČ
OBRNEMO SEBI V PRID,
ČE ZNAMO.**

PS:

Najbolj nesmiselna je trditev, da boga, ali bogov, sploh ni in torej verovanje v njih sploh nima nobenega pomena.

To je čista neumnost že zato, ker trdimo, da pravega boga vsak vernik nosi v sebi. Torej so vsi, ki v kaj verujejo bebcí. Preveč je ljudi, ki v nekaj verujejo in imajo svoje svetosti, da bi jih proglašali za bebce. Bolj verjetno je, da so bebcí tisti, ki take trditve širijo.

Trditev, da so vsi bedaki, samo jaz sem pameten, se lepo vidi samo z bedakove strani. Z nasprotne strani se vidi druga resnica.

Vsi ljudje vse vedo, najpametnejši priznavajo, da vedo veliko manj, bedaki pa mislijo, da so najpametnejši in vedo vse. Njih se je treba ogibati.

AMEN, za vse, ki ste vzdržali do konca!

Ali je vse res, kar sem napisal, me prav nič ne skrbi. Jaz verjamem, da je in to je moja vera.

Amen!

**TO NI NOV EVANGELIJ,
PAČ PA DOBRA ZAŠČITA STARIH EVANGELIJEV
PRED SILNO POPLAVO SODOBNIH MESIJ,
KI VAM ZA DOBER DENAR
ODREŠIJO SVET
IN DAJO VOZOVNICO ZA NEBESA.**

Z UGODNO PONUDBO PRIDEJO TUDI NA DOM.

Takole je zapisal dobri stari Alfred NOBEL, najpametnejši mož na svetu. Tudi on bi zaslužil Nobelovo nagrado za književnost.

Nemeza

Odločitev, da gre ena izmed nagrad za najodličnejša »idealistična« dela na področju literature, velja iskati v njegovih mladostniških pesniških ambicijah in željah, da bi postal pisatelj. Tudi oči očeta se je tega ustrašil in govoril: »Kaj ti storiš, ko boš imel sto izvodov.« (ko je že tekoče govoril) »Ojci, ki so magični.«

dvoletno študijsko rabuja k umoru. Alfred je oči. Zakaj so sorodniki dramo skurili, je pe

ljub Shelley

tragedije

dramo M

dal nati

rantu -

so nje

ki jo s

očeta

sem j

Ce

dvom

večni

od vse

vijo pe

duhovšč

jenega člo

Zaradi ve

Nemeze ni še

je dramo iz esp

Cenci: »Da nekakšen bog obstaja, o tem ne dvomim. (...) A kar ljudje čvekajo o njegovi večni pravičnosti, to je vendar najbolj smešna od vseh pravljic. Tista kaznovalnica, ki ji pravijo pekel, je prvovrstna iznajdba, saj dovoljuje duhovščini, da obere denarnice vsega prismojenega človeštva.«

Zaradi verskih in drugih razlogov Nobelove Nemeze ni še nihče uprizoril. Zanimivo je, da je dramo iz esperanta v slovenščino prevedel

SP.: G. dec 2014,

Sobotna priloga

Knjiga Svetost ateizma avtorja Daniela Artička je svojevrsten pogled na današnjo družbeno situacijo, predvsem versko problematiko. Dejstvo je, da je na svetu vedno več ljudi, ki se ne opredeljujejo za nobeno religijo, versko ločino ali ideologijo. Knjiga to dejstvo analizira in pojasnjuje z opisom vpliva politične situacije, raznih cerkva, starih verovanj in ideoloških smernic.

**PRAVI ATEIST POSTANEŠ,
KO SI USTVARIŠ SVOJEGA
OSEBNEGA BOGA.
ŠELE TAKRAT POSTANEŠ
B. AT, VERUJOČI ATEIST.
S TEM STOPIŠ OB BOK
VSEM VERUJOČIM
IN ODPRE SE TI VESOLJE
RELIGIJ IN VERNIKOV.
SI ENAK MED ENAKIMI.**

